

## JAZZFLITS NUMMER 416

25 MAART 2024

### IN DIT NUMMER:

#### 1 BERICHTEN

#### 3 JAZZ OP DE PLAAT

Moppa Elliott, Joris Teepe, Last Ark Out, Michael Thomas, Tutu Puoane, Quadro Nuevo, I Am Three e.a.

#### 9 JAZZ OP HET PODIUM

Transitions Festival 2024, Sprangers/Berliner c.s.

#### EN VERDER (ONDER MEER):

14 Rob Madna deel 2 (Eric Ineke)

17 Internationale Vrouwendag

20 Hogendoorns Zegellak (H v. Eeden)

22 Rudy van Gelder deel 2 (E. Carrette)

## 20,5 JAAR JAZZFLITS

01 09 2003 - 01 03 2024

JF 417 KOMT 8 APRIL UIT

## BERICHTEN

### Festival Gent Jazz drie dagen langer

Het festival Gent Jazz duurt drie dagen langer dan voorheen. Het omspannt deze keer dertien dagen (twaalf festivaldagen en een concertavond). Er wordt verlengd om de vaste kosten over meer dagen te kunnen spreiden en om artiesten te engageren die voor met name het Zwitserse Montreux Jazz Festival naar Europa komen. "Door Gent Jazz in dezelfde periode te organiseren, zijn die artiesten in de buurt. Dat maakt het financieel interessanter dan die artiesten zelf te moeten laten invliegen", zegt organisator Pascal Van de Velde op vrt.be. Wat de kosten betreft speelt de beperkte capaciteit van de Bijlokesite, waar Gent Jazz plaatsvindt, de organisatoren parten.

"Als we met een zittend publiek werken, dan hebben we een capaciteit van 3500 festivalgangers. Bij een staand publiek kunnen we gaan tot 5500 bezoekers. Dat klinkt veel, maar om een festival rendabel te houden, is dat weinig. Door extra dagen toe te voegen, kunnen we de kosten naar beneden halen." Gent Jazz duurt van 5 tot 20 juli. Men hoopt meer dan vijftigduizend bezoekers te trekken met onder anderen Melanie De Biasio, het Trombone Ensemble Nabou Claerhout, Lee Ritenour & Dave Grusin, het Nicolas Mortelmans Quartet, Jeroen Van Herzeele & Stéphane Galland Duo, het James Brandon Lewis Trio, The Great Belgian Songbook, het Wajdi Riahi Trio, zangeres Diana Krall, het Bill Frisell Trio, Air, Erik Truffaz, de Joshua Redman Group ft. Gabrielle Cavassa en het Potter/Mehldau/Patitucci/Blake Quartet.



# ia 77

# JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003



## AARTSWOUD KRIJGT TWEEDAAGS JAZZFESTIVAL

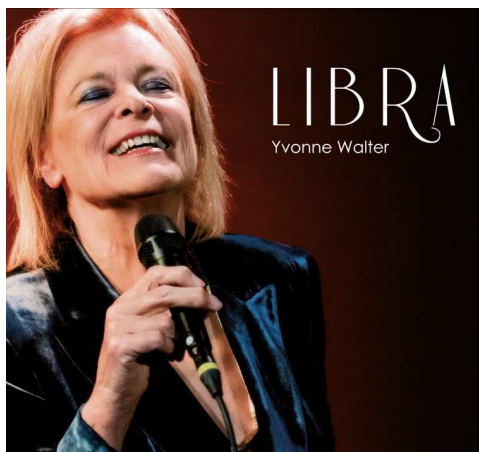
**Aartswoud (NH) krijgt eind augustus een tweedaags jazzfestival. Het wordt op 24 en 25 augustus georganiseerd door drummer Joost Patocka in en rond het Rundveemuseum Aat Grootes.**

"Twee dagen lang kunnen bezoekers genieten van hedendaagse jazz uit binnen- en buitenland", belooft Patocka in het Noord-Hollands Dagblad, "met alles eromheen gemoedelijk en gastvrij, heerlijk lokaal eten en drinken en een grote betrokkenheid vanuit het dorp en de omgeving." Er zullen naar zijn zeggen 'artiesten van wereldklasse' optreden. Het festival 'Jazz in Aartswoud' is de opvolger van de festivals Trommel en Voois, die Patocka de laatste jaren in zijn eigen Jazzkerk bracht. Voor de komende eerste editie van het festival worden musici uitgenodigd die er de afgelopen jaren tijdens die twee festivals uitsprongen.

### Jef Neve ambassadeur van nieuw Vlaams jazzfestival

Pianist Jef Neve treedt op als ambassadeur van een nieuw jazzfestival in Ronse. Dat Midsummer Jazz Festival duurt twee dagen en is gesitueerd in de tuinen van evenementenlocatie TIO3. Neve is tevens een van de publiekstrekkers. Ook onder anderen het Bert Joris Quartet, pianist Alex Koo, Bigband 9600 en dj Kurt Overbergh treden op. Verder is aan het festival een zoektocht naar nieuw talent verbonden. Het grootste opkomend talent zal tijdens het festival optreden.

**Meer info:** <https://midsummerjazz.be/>



### Yvonne Walter viert podiumjubileum met nieuwe cd

'Libra', zo heet het nieuwe album van zangeres Yvonne Walter (77). De plaat verschijnt om te vieren dat ze in 2024 vijftig jaar op het podium staat. Een twintigtal jaren daarvan was ze maandelijks te horen in jazzcafé Hopper in Antwerpen. Naar die stad verhuisde ze in 2000 vanuit Nederland. Walter presenteerde haar nieuwe cd 17 maart jl. tijdens een feestelijk jubileumconcert in Cinema Plaza in Duffel. Met Arturo Serra op vibrafoon, Ivan Paduart op piano, Piet Verbist op bas en Jan de Haas op drums. 'Libra' is Walters twaalfde album en bevat stukken van onder anderen Chris Joris, Ivan Paduart, Jef Neve, Harmen Fraanje, Paco de Lucia en Walter zelf. Zij voorzag ook alle muziek van tekst. Omdat Yvonne Walter al enige tijd lijdt aan longfibrose zingt ze tegenwoordig met een zuurstofbril op. "Ik laat ermee zien dat je, óók als je iets mankeert, vrolijk en actief kunt zijn", zegt ze op longfibrose.nl: "De eerste keer moest ik even mijn schaamte overwinnen. Zag dat er niet raar uit, een jazz-zangeres die optreedt met een zuurstofbril in haar neus? Na die eerste keer was ik erdoorheen. Voor ik begin, leg ik het publiek altijd uit dat ik die neusbril draag om makkelijker de hoge C te halen. Zo stel ik mensen op hun gemak. Zingen met zuurstof gaat heel goed. Zelfs makkelijker dan de jaren vóór ik zuurstof gebruikte. Ik merk een enorme souplesse in mijn stem."

### RADIOGIDS OOSTERBUREN

Bij onze Oosterburen is elke dag op diverse radiostations jazz te beluisteren. Download hier de actuele gids met alle jazzprogramma's van deze week. In de gids staan links om direct via internet te luisteren: <http://tinyurl.com/3caj938b>

### FINANCIËLE STROP VOOR BREDA JAZZ FESTIVAL

**Het Breda Jazz Festival kan hoogstwaarschijnlijk een vordering van 42.000 euro op het evenementenbureau Festiventures niet meer innen. Het bureau, dat ingehuurd was om het festival van 2023 te organiseren, werd 13 maart failliet verklaard. De vordering betreft de gages van een dertigtal bands.**

Namens Festiventures trad Eelco van Velzen in 2023 als programmeur op. Met hem sloten de musici een contract af. Het geld daarvoor ontving Van Velzen voorafgaand aan het festival. Festiventures gaf echter aan het gehele festival meer uit dan was begroot, zodat er voor een dertigtal bands niets meer was om hun gage te betalen. Om de musici tegemoet te komen betaalde het Breda Jazz Festival de helft van deze gage uit eigen zak. Daarvoor werd 21.000 euro uit de reserves gehaald. Tegelijkertijd nam Breda Jazz de volledige vordering van de bands op Festiventures (42.000 euro) over. Het bestuur van het festival zal deze vordering nog wel bij de curator indienen, maar maakt zich weinig illusies over uitbetaling. Een evenementenbureau heeft volgens de curator immers maar weinig waardevolle bezittingen. Hij verwacht dat de verkoop van de boedel zeker geen tienduizenden euro's gaat opleveren. En ook de belastingdienst heeft nog geld van het bedrijf te goed.

Dit jaar is het Breda Jazz Festival van 9 tot en 12 mei in de Bredase binnenstad. Het wordt geprogrammeerd door Geert Blenckers van GJD Horeca & Events. Bijna alle gedupeerde bands zullen dan weer optreden.

### Geen Jazzfestival Gorinchem dit jaar

Het Jazzfestival Gorinchem gaat dit jaar niet door. Het stond voor het weekend van 14 tot en met 16 juni op de rol, maar door een communicatiefout plande de gemeente Gorinchem het evenement een week later in. Dat weekend is echter het Europees kampioenschap voetbal op televisie en verwachten horeca-ondernemers te weinig mensen om sponsoring van het festival interessant te maken. Alsnog van 14 tot 16 juni kan ook niet, omdat dat weekend inmiddels al een ander muziekfestival wordt georganiseerd. "We hebben ons eenvoudigweg vergist, de verkeerde data doorgegeven. We schamen ons er een beetje voor", zegt penningmeester Marinus Aalbers van de organiserende stichting op 8 maart in dagblad BD De Stem. "De bands en artiesten die wij voor dit jaar in optie hadden staan, proberen we volgend jaar alsnog naar de binnenstad te halen. De rest van 2024 zullen wij zo goed mogelijk benutten om extra middelen te verwerven om zo de vijftigste editie van het festival in 2025 tot een onvergetelijk, muzikaal en sociaal evenement te maken." Het Jazzfestival Gorinchem 2025 is van 20 tot en met 22 juni.

### Joris Teepe bundelt zijn oeuvre

Bassist Joris Teepe brengt dit jaar een Joris Teepe Real Book uit, met 95 composities van zijn hand. Het betreft stukken voor kleine jazzformaties, maar ook werk voor symfonieorkest, jazzband & symfonieorkest, bigbands en koor. Veel van het werk voor bigband componeerde hij voor zijn eigen New Yorkse bigband. Teepe pendelt al jaren tussen New York en Groningen. Elders in deze Jazzflits wordt zijn nieuwe album 'The American Dream Today' besproken, de 21ste plaat waarop hij als bassist te horen is. Op de plaat staan tien stukken van zijn hand, waarvan er vijf speciaal als een suite voor het vijftigjarig bestaan van BIMpro werden geschreven.

**Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: [jazzflits@gmail.com](mailto:jazzflits@gmail.com).**

## JAZZ OP DE PLAAT

**MOPPA ELLIOTT'S ADVANCING ON A WILD PITCH** Disasters, Vol. 2  
Hot Cup Records



Twee jaar geleden bracht bassist/componist Moppa Elliott met zijn band Mostly Other People Do The Killing (MOPDTK) het album 'Disasters, Vol. 1' uit. De titels van de tracks waren plaatsnamen in Pennsylvania (Elliotts geboortestaats) waar rampen hadden plaatsgevonden. Dat naamgevingsprocedé vinden we nu terug in 'Disasters, Vol. 2', dat echter niet door MOPDTK wordt volgespeeld, maar door het kwintet Advancing On A Wild Pitch. Die groep hoorden we eerder op 'Jazz Band/Rock Band/Dance Band' (2019), een dubbel-cd met drie albums erop. En zo zit het alweer aardig goed met de verwarring die Elliott graag sticht voor zijn luisteraars. In tegenstelling tot veel werk van de bassist is dit nieuwe album relatief conventioneel van aard. Vanaf de opening, 'Powelton Village', met een Mingus-achtige elastische tempo-opvatting, horen we een goed ingespeelde band met enorm veel spelplezier. De solo's, vaak voorzien van achtergrondjes door de niet solerende blazer(s), zijn rondborstig en gespierd, al toont trombonist Sam Kulik ook zijn gevoelige kant in 'Van Meter'. Hoewel de muzikanten blijken te geven van een uitgekend gevoel voor traditie, houdt de muziek toch altijd een rafelrandje, omdat de heren zich eveneens hebben beziggehouden met allerlei vrijere vormen van jazz. Dat betaalt zich dus uit in een brede muzikale opvatting en rijke composities.

**Herman te Loo**

### Bezetting:

Sam Kulik (trombone),  
Charles Evans (baritonsax),  
Danny Fox (piano), Moppa Elliott (bas, composities),  
Christian Coleman (drums).

**Beluister het album hier:**  
<https://tinyurl.com/u6cyxa23>

**Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier:** <http://bit.ly/2eGAA92>

**MOPPA ELLIOTT'S ACCELERATION DUE TO GRAVITY** Jonesville  
Hot Cup Records

**JONESVILLE** HC  
*Acceleration Due To Gravity*



Tegelijk met het album 'Disasters, Vol. 2' (zie hiernaast) brengt bassist/componist Moppa Elliott het korte album (22 minuten) 'Jonesville' uit. Het is een hommage aan een van zijn muzikale helden, Sam Jones (1924-1981). Die kennen we vooral als lid van de band van Cannonball Adderley en als huisbassist van Riverside Records, maar hij schreef dus ook leuke composities. Elliott vertolkt er hier een drietal, aangevuld met vier eigen composities, opgedragen aan zijn grote voorbeeld. Wie Elliott een beetje kent, weet dat hij geen verwachtingen weergaven van de stukken van Jones kan verwachten. In alle tracks van 'Jonesville' zijn de thema's en schema's slechts een uitgangspunt voor een wilde, maar overdacht vormgegeven rollercoaster aan muziek. Het nonet dat we hier horen, is namelijk Acceleration Due To Gravity, dat eerder acte de présence gaf op 'Jazz Band/Rock Band/Dance Band' (2019), een dubbel-cd met drie albums erop. Het is een heerlijk tegendraads gezelschap, dat net zo makkelijk strakke blazersarrangementen speelt als gierend uit de bocht vliegende chaos produceert. Neem nou 'Miami drag', een van de Jones-stukken. Dat opent met de fijne jumpjazz van het origineel, met honkytonkspel van pianist George Burton, waarna gitariste Ava Mendoza er met een rauwe, ontregelende gitaarlijn doorheen komt denderen. In Elliotts eigen composities maakt hij gebruik van repeterende loops en figuren, die tegen elkaar worden gezet. Het is een model dat hij geleend heeft van hiphop-acts als The Wu-Tang Clan en The Roots en dat hij inzet om er prikkelende jazz van te maken. Met Acceleration Due To Gravity heeft hij een band tot zijn beschikking die alles kan, en met zijn uitgesproken muzikale persoonlijkheden het album tot één groot feest maakt.

**Herman te Loo**

### Bezetting:

Bobby Spellman (trompet), Dave Taylor (trombone),  
Matt Nelson (altsax), Stacy Dillard (tenorsax), Kyle  
Saulnier (baritonsax), Ava Mendoza (gitaar), George  
Burton (piano), Moppa Elliott (bas), Mike Pride (drums).

**Beluister het album hier:**  
<https://tinyurl.com/4h55dwr3>

**I AM THREE**  
**In Other Words**  
**Leo Records**



Acht jaar geleden verraste het Duitse trio I Am Three met het album 'Mingus Mingus Mingus'. In een kale bezetting van trompet (Nikolaus Neuser), altsaxofon (Silke Eberhard) en drums (Christian Marien) gingen zij aan de haal met het oeuvre van de grote jazzcomponist. Ze ontleenden hun bandnaam ook aan de opningszin van diens autobiografie, 'Beneath the Underdog': 'In other words, I am three'. Het eerste deel van die zin is nu de titel van hun derde album (na de opvolger, 'Mingus' Sounds of Love', met zangeres Maggie Nichols als gast, uit 2019). Maar daar blijft het in letterlijke zin qua Mingus wel bij. De elf stukken op 'In Other Words' werden namelijk door de drie bandleden zelf geschreven, maar hun liefde voor de grote Amerikaan is er zeker hoorbaar in. 'Fast slow' met zijn elastische tempo-opvatting had zo uit diens koker kunnen komen, net als het over elkaar buitelende thema van 'Patterson blues'. Door de afwezigheid van een akkoordinstrument, of zelfs maar een bas, zijn ritme en melodie de bouwstenen waarmee I Am Three muziek maakt. De twee expressieve blazers omspelen elkaar, vullen elkaar aan, spelen achtergrondjes achter elkaars solo's of gaan in contrapunt achter elkaar aan. Christian Marien betoont zich net als in zijn eigen kwartet (zie de vorige JF) een subtiele slagwerker die soepel swingt, maar zich net zo goed bemoeit met de melodieën. De thema's zijn memorabel, van het speelse en vrolijke 'Blues in aspik' tot de gevoelige 'Kellerballade', het Latinachtige 'Mau mau' en het imposante 'Poem for Valentin'. Alle stukken laten bovendien voldoende ruimte voor improvisaties, want ook daar ligt de kracht van I Am Three.

**Herman te Loo**

**Bezetting:**

Nikolaus Neuser (trompet),  
 Silke Eberhard (altsax),  
 Christian Marien (drums).

**Voor meer informatie:**

<https://iamthree.de/>

**LAST ARK OUT**  
**Lift**  
**www.lastarkout.com**



Na een flitsstart met het album 'Wake' in 2017, bleef het lang stil rond de groep Last Ark Out. De jonge Canadese muzikanten, kersvers vanuit de collegebanken, bestormden vol vuur de barricade met hun energetische jazzrock. Nu zeven jaar later is het nesthaar verdwenen, maar zeker niet de energie. Met de cd 'Lift' laat Last Ark Out een gerijpte versie horen van hun jazzrock; minder schreeuwerig en melodieuzer, maar zeker niet met minder impact. De gitaar van Arthur Pascau Smith zingt je tegemoet. Colin Parker bespeelt gespierd zijn drumkit en Justin Gorrie juicht nog steeds op de altsax. De coronaperiode met de lockdowns gaf naast veel ongemak ook de tijd om met een aantal gelijkgestemde muzikanten de samenwerking op te zoeken. En zie hier het resultaat: een rijke line-up met muzikanten als Larnell Lewis, Sasha Berliner, Sarah Thawer, David Osei-Afrifa, Alison Au en Hailey Niswanger. Ze spelen gelukkig niet allemaal tegelijk op alle nummers. Dat zou de toch al vette groepssound wel een beetje doen overlopen. De zeven stukken zijn allemaal nieuw en staan als een wolkenkrabber. Er wordt gegrooved in het funky 'Oyab'. We koelen af in 'Libra' en het melodieuze 'Song needs title'. Maar er is ook massieve jazz, als in beton gegoten, met het nummer 'Scorpio', waarbij Sarah Thawer haar drumkit aardig bewerkt. Van alle zeven nummers is een clip te vinden op YouTube. Met 'Lift' heeft het collectief Last Ark Out na een periode van radiostilte weer verse muziek de wereld in geslingerd, waarmee ze een deuk in een pakje boter slaan.

**Sjoerd van Aelst**

**Bezetting:**

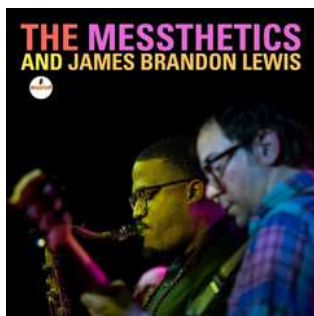
Arthur Pascau Smith (gitaar),  
 Jeff Gammon (bas), Justin Gorrie (altsax),  
 James Huumo (keyboards),  
 Colin Parker (drums).

**Beluister het album hier:**

<https://tinyurl.com/yc3za8x5>



**THE MESSTHETICS &  
James Brandon Lewis**  
Impulse! Records



The Messthetics zijn een zogenaamd 'power trio': gitaar, bas en drums en dan lekker stevige jazzpunk. Vaak richting Jimmy Hendrix en de jazzrockgoden, maar soms ook meer verstillend en lyrisch met een vleugje Bill Frisell. De drie heren zijn al sinds 2016 actief als The Messthetics. Drummer Brendan Canty en bassist Joe Lally kennen elkaar uit de punkband Fugazi en vormen het 'power trio' samen met gitarist Anthony Pirog, die meer uit de experimentele jazzhoek komt. In 2019 in New York was de eerste spontane 'drop-in' van tenorsaxofonist James Brandon Lewis en blijkbaar smaakte dat naar meer. Gitarist Pirog kende Lewis al uit het jazzcircuit. In 2021 in de Bell House in Brooklyn speelt de fameuze jazztenorist weer mee met de Messthetics en vooral het uptempo nummer 'Serpent tongue' slaat aan. Tijd om samen aan een volledig album te werken dat afgelopen 15 maart 2024 het licht zag. Het stevige tenorgeluid van Lewis past uitstekend bij het geluid van de krachtpaters en brengt wat meer afwisseling in de nummers. Een van de singles die als opwarmertje al wat eerder verscheen, met het nummer 'That thang' doet me meteen denken aan de groep Marbin: een unisono klezmer-thema, lekker uptempo en knallen maar. James Brandon Lewis laat zich hier weer van een heel andere kant zien. Lewis heeft een goede klik met de bassist en drummer, die hem doen denken aan de manier waarop hij speelde met groten als Jamaladeen Tacuma en William Parker. Voor de liefhebbers van een 'rocky groove' en stevig geluid een must!

**Jaap Lampe**

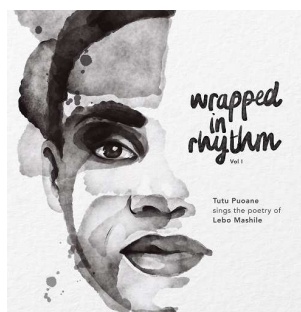
**Bezetting:**

James Brandon Lewis (tenorsax),  
Anthony Pirog (gitaar),  
Joe Lally (bas),  
Brendan Canty (drums).

**Beluister het album hier:**

<https://tinyurl.com/mtnpczsz>

**TUTU PUOANE**  
**Wrapped In Rythm Vol.1**  
SoulFactory



Geïnspireerd door de poëzie van haar Zuid-Afrikaanse landgenote Lebogang Mashile schreef zangeres Tutu Puoane samen met haar echtgenoot pianist Ewout Pierreux een groot deel van de muziek voor haar album 'Wrapped In Rythm'. Twee nummers zijn van de hand van bassist Clemens van der Feen en een nummer is van Ewout zelf. Wat bij beluistering meteen opvalt is het serene en aardse geluid van Tutu. Haar timbre varieert van ingetogen verfijnd naar uitgesproken, maar nooit overdreven of te 'vet'. De ritmesectie voelt haar intentie naadloos aan. Er is fraai pianospel van Ewout Pierreux. Maar ook het uitstekende spel van Clemens van der Feen en drummer Dré Pallemarts mogen er zijn. De drie behoren inmiddels tot haar vaste metgezellen en dat hoor je. Als gastspelers zijn Larry Goldings op orgel en Tim Finoulst op gitaar ingevlogen. Trompettist Bert Joris speelt op twee nummers mee. Het geheel voelt buitengewoon natuurlijk aan.

Erg gecharmeerd ben ik van het nummer 'From the outside in', waarin Puoane met Joris op gedempte trompet een mooi samenspel vormt. Het gehele album ademt de herkomst van Tutu, ook al is het vooral een 'blend' van elementen uit Zuid-Afrika en de rest van de wereld. Puoane brengt de intentie van de poëtische teksten samen met haar begeleiders naar een hoger niveau doordat ze zich goed weten in te leven. Iets dat alleen lukt met de allerbeste musici. Extra vermelding verdient de buitengewone opname. Die werd gemaakt in de Daft Music Studios, gelegen midden in de natuur van de Belgische Ardennen. De opname is organisch, staat ten dienste van de artiest en voegt daardoor waarde toe aan dit album. Wat mij betreft is 'Wrapped In Rhythm Vol. 1' van het hoogste niveau. De toevoeging 'Vol. 1' impliceert een 'Vol. 2'-vervolg. Dat wordt gemaakt met het fantastische Metropole Orkest. Moet ik nog meer zeggen?

**Ralf Jacobs**

**Bezetting:**

Tutu Puoane (zang), Ewout Pierreux (piano),  
Clemens van der Feen (bas), Dré Pallemarts (drums)  
+ Bert Joris (trompet), Tim Finoulst (pedal steel, gitaar),  
Larry Goldings (orgel).

**Bekijk hier een video over het album:**

<https://tinyurl.com/mr3d9wta>

**QUADRO NUEVO**  
**Happy Deluxe**  
**GLM Music**



Wereldburgers zijn het, de van origine Duitse muzikanten die de kern vormen van de groep Quadro Nuevo. Ze grossieren in muziek van overal vandaan met een eigen twist. Of het nu muziek is uit de Balkan, Duitse volksliedjes, Griekse deunen of zoals op deze cd 'Happy Deluxe' een rijke oogst uit Brazilië, ze maken er een smeuge potpourri van. Ze doen dat al bijna dertig jaar en de formule is nog lang niet uitgewerkt, gezien de overvolle concertagenda van Tokyo naar Carnegie Hall en dan weer terug naar Stuttgart. Karakteristiek is de accordeon van Andreas Hinterseher. Met zijn meeslepende spel past hij uitstekend bij de lome tropische sfeer van de samba, de bossa nova en de chorinho. De band is voor dit project uitgebreid met een aantal gastmuzikanten onder wie pianist Chris Gall, Tim Collins en Paulo Morello. Dat levert een rijke klankkleur op met vibrafoon, Latijnse percussie en niet te vergeten een fluitende Mulo Francel. Normaal speelt hij de saxofoon, maar in het nummer 'Ipanema calling' fluit hij zowel het intro als het eind. De cd 'Happy Deluxe' is gevuld met zacht wiegende deunen, waarbij het prettig toeven is. Sommigen zullen het etiket 'niets-aan-de-hand' op deze muziek plakken, maar dan doe je de kwaliteit van nummers en uitvoering ervan toch echt tekort. Quadro Nuevo maakt gewoon lekkere, toegankelijke muziek volgens eigen receptuur en dat doen ze dit keer met Braziliaanse ingrediënten.

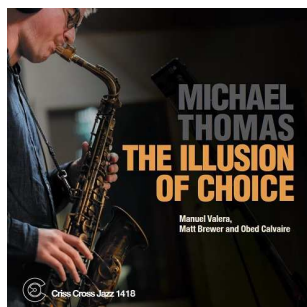
**Sjoerd van Aelst**

**Bezetting:**

Mulo Francel (sax, klarinet), Andreas Hinterseher (accordeon), D.D. Lowka (bas), Chris Gall (piano), Tim Collins (vibrafoon), Paulo Morello, Philipp Schiepek (gitaar), Marco Lobo (percussie).

**Luister hier naar 'Ipanema calling':**  
<https://tinyurl.com/5f8yxas5>

**MICHAEL THOMAS**  
**The Illusion Of Choice**  
**Criss Cross Jazz**



Na het overlijden van Gerry Teekens in 2019 heeft zijn zoon Jerry ervoor gezorgd dat een van de belangrijkste jazzlabels voor hedendaagse bop en mainstream nog steeds springlevend is. 'The Illusion Of Choice' van saxofonist Michael Thomas bewijst hoe belangrijk dit is. Net als bij zijn vader biedt Criss Cross onder het nieuwe bewind onderdak aan veelbelovende jazzmuzikanten die bij een groter publiek vaak nog onbekend zijn. Michael Thomas is zo'n relatief onbekende muzikant. Veel eerdere albums kon ik niet van hem vinden. Wel won hij een Grammy Award en speelde hij als 'sideman' in de bands van een aantal topmuzikanten.

Terecht dus dat er wat meer aandacht voor hem komt. Een aantal zaken valt bij zijn Criss Cross-album op. Zijn saxofoontechniek is overweldigend, razend-snel rijgt hij de noten aan elkaar, en de verschillende maatsoorten vliegen je om de oren. Hij schrijft zijn eigen composities, het album bevat met 'It could happen to you' slechts één standard. Wat ik enigszins mis is rust in zijn spel. Zelfs in de langzame nummers, zoals de reflectieve ballad 'Mnemosyne', kan hij zich niet altijd inhouden om veel noten in een maat te proppen. Enige rust en bezinning zou wonderen doen bij dit onmiskenbare talent. Zijn prachtige sound verdient dat. Ik krijg de indruk dat hij bij Criss de kans heeft gegrepen om te laten horen hoe goed hij is. Want dat hij goed is, is zeker. Dat hadden we met iets minder noten ook wel begrepen.

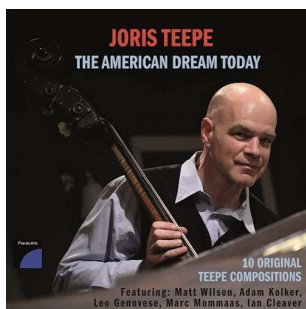
**Tom Beetz**

**Bezetting:**

Michael Thomas (altsax), Manuel Valera (piano), Matt Brewer (contrabas), Obed Calvaire (drums).

**Beluister het album hier:**  
<https://tinyurl.com/4uzwszn3>

**JORIS TEEPE**  
**The American Dream Today**  
 Planet Arts



Het zij verre van Jazzflits om ook maar de geringste kritiek te leveren op de Amerikaanse politiek waar een klimaatontkenner, zeden-recidivist en verkiezings- en belastingfraudeur het vermoedelijk weer tot president zal schoppen. Bij tegenslag kan hij zijn aanhang aanzetten tot heilzame daden zoals het wederom bestormen van het Capitool. Wie weet wat dat deze keer oplevert, het heeft hem de vorige keer geen windeieren gelegd. Intussen zijn er ook Amerikanen die minder gecharmeerd zijn van deze persoon. Wie van de nadrukkelijke critici al te veel roem vergaart, kan rekenen op een hetze. De jazzscene is echter te klein om al die moeite te doen. En dus noemde bassist/componist/arrangeur Joris Teepe – tegenwoordig afwisselend woonachtig in Brooklyn en het Amsterdamse IJburg – zijn nieuwste album 'The American Dream Today'.

Teepe beraadt zich hiermee op zijn Amerikaan-zijn. Wil je wel wonen in zo'n land? Maar anderzijds: de staat New York kent van oudsher een democratische meerderheid. En natuurlijk is Teepes Amerikaanse droom in muzikaal opzicht helemaal uitgekomen, dat hoeven we hier verder niet uit te leggen.

De titels zijn veelzeggend. 'Fake news' bevat duistere blazerscollectieven en een piano die daar grimmig doorheen fiedelt, alsof die wil zeggen: het is eigenlijk allemaal nóg erger. In 'My car is bigger than yours' horen we schrille, hoge blazers, onder wie een geërgerde sopraansaxofoon. Het loopt uit in een heftige shuffle met daarover de gezamenlijk gescandeerde songtitel. 'American dream' is dan weer lichter en up-beat, misschien omdat New York een overwegend beschaafde staat is gebleven waar ze nog altijd weten wat swingen is.

Dat swingen blijft belangrijk, evenals andere 'roots' van de jazz: bebop en blues. Teepe is er ooit voor geëmigreerd en beweegt zich dus doelbewust in een traditie, echter zonder in clichés te vervallen.

De tweede helft van het album is gevuld met een suite die Teepe schreef ter gelegenheid van het vijftigjarig bestaan van wat nu BiMpro heet. Aangename, gevarieerde muziek met veel solo-ruimte voor het rijkelijk aanwezige talent. Zij het zonder ego-trippen; zoals meer bands onder leiding van Teepe, werd ook dit sextet direct een hechte groep, geen even bijeen getelefoneerd stel. Dat pleit voor zijn leidinggevende kwaliteiten.

Deze harmonieuze suite strookt met het huidige BiMpro-beleid. Veertig jaar terug dreigde de muzikantenbond te verworden tot een kliekje. Toon Roos mocht er geen lid van worden. Voorman Willem Breuker riep bij de heropening van het verbouwde Bimhuis dat op de Amerikaanse leest geschoeide jazzers voortaan op de tweede plaats kwamen, waarbij het er niet toe deed 'of ze hun idolen letterlijk of niet letterlijk naspelen'.

Tegenwoordig is de BiMpro zo breed, democratisch, laagdrempelig en kleurrijk als maar zijn kan. Onder het voorzitterschap van Fleurine werd de ballotage afgeschaft en een grote wervingscampagne onder vrouwelijk talent ingezet. Terwijl Amerika zich van de wereld afkeert, zet de BiMpro de deuren wagenwijd open.

Dit album is alleen digitaal verkrijgbaar via [www.planetarts.org](http://www.planetarts.org).

**Jeroen de Valk**

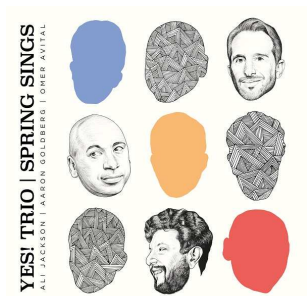
**Bezetting:**

Ian Cleaver (trompet, bugel), Adam Kolker (fluit, sopraan-, tenorsax, basklarinet), Marc Mommaas (sopraan- en tenorsax), Leo Genovese (piano en Fender Rhodes), Joris Teepe (bas, basgitaar), Matt Wilson (drums).

**Bekijk hier een video over het album:**

<https://tinyurl.com/yja7ppy6>

**YES! TRIO**  
**Spring Sings**  
 Jazz&People Records



Je kunt niet zeggen dat het Yes! Trio wereldberoemd is. Toch speelden ze eerder in Nederland. En dit trio bestaat op een bepaalde manier ook al zo'n dertig jaar. Maar het Yes! Trio is geen trio dat dertig jaar lang de jazzpodia afstruint. Dat kan ook niet want de leden zijn individueel een stuk bekender dan hun trio en allen hebben ze een volle agenda. Drummer Ali Jackson speelde al drums toen hij twee jaar was, werd tien jaar later door trompettist Wynton Marsalis ontdekt en ontwikkelde zich onder de vleugels van Max Roach tot een van de beste drummers van nu. Pianist Aaron Goldberg komen we op tientallen albums tegen, vaak met saxofonist Joshua Redman, en bassist Omer Avital is op een enorme lijst albums terug te vinden. 'Spring Sings' is het derde album van dit trio, dat geen naam heeft en daarom genoemd is naar hun eerste album 'Yes!' uit 2012. Zet drie topmuzikanten bij elkaar die ieder zelf een leider is. Het resultaat is vaak een botsing van ego's die niet tot het beste leidt. Het kan bij uitzondering ook anders, en misschien is dit trio de uitzondering op de regel. De som van deze drie leiders is groter dan de drie apart. Ego's spelen hier geen rol. Niemand is leider en iedereen is op zijn beurt leider. Dit pianotrio is niet alleen een van de beste die er op dit moment zijn, maar elke gespeelde noot is een feest, wie hem ook speelt. Het is jazz die gretig put uit het rijke jazzverleden. Bij alles is de geschiedenis te horen, maar alles is ook totaal anders. Het is muziek die tegelijkertijd van het verleden, van nu en van de toekomst is. Tijdloze jazz van het hoogste niveau. Muziek die je op het puntje van je stoel laat zitten. Verwonder je over de impact die de muziek heeft en vraag je af waarom dit nu zo goed is en waarom veel andere pianotrio's dat beetje extra niet hebben. Zoek het in timing, frasering, variatie en de meest onverwachte muzikale wendingen. Of vraag je niets af en geniet gewoon van vijf sterren-jazz.

**Tom Beetz**

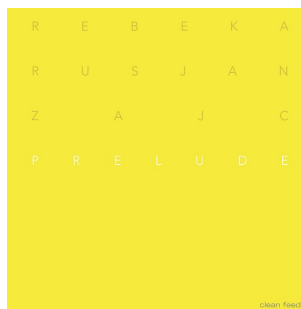
**Bezetting:**

Ali Jackson (drums),  
 Aaron Goldberg (piano),  
 Omer Avital (contrabas).

**Beluister het album hier:**

<https://tinyurl.com/3kk75ukr>

**REBEKA RUSJAN ZAJC**  
**Prelude**  
 Clean Feed



'Prelude' is niet de meest voor de hand liggende titel voor een cd met geïmproviseerde muziek. Het debuutalbum van de jonge Sloveense pianiste Rebeka Rusjan Zajc klinkt dan ook eerder als twintigste-eeuwse gecomponeerde muziek dan als jazz. Aan haar verderlichte toucher is te horen dat ze een klassieke opleiding genoot, maar haar ongebreidelde fantasie brengt haar in uithoeken waar de klassieke muziek nog nooit is geweest. Ze speelt haar muzikale ingevingen als één voortdurende 'flow', die slechts op drie momenten even onderbroken wordt door een adem-pauze. Ze lijkt dan even te willen nadenken om een volgende stap te zetten. Zo is 'Prelude' een vierdelig stuk, waaraan geen noot is gecomponeerd. Maar wie het onvoorbereid hoort, zal dat moeilijk willen geloven. De muziek van Zajc laat zich lastig met die van een collega vergelijken, of het moet die van haar landgenoot Miha Gantar (zie JF 409) zijn. Net als hij streek ze een paar jaar geleden in Amsterdam neer, en toevalligerwijs zijn ze ook bevriende collega's en zakenpartners. Maar anders dan de ambitieuze omvang van zijn werk (twee keer een box met vijf cd's) houdt Zajc het beperkt tot één kort album van 35 minuten. De impact is er niet minder om.

**Herman te Loo**

**Bezetting:**

Rebeka Rusjan Zajc (piano).

**Luister hier naar het album:**

<https://cleanfeed-records.com/product/prelude/>



## JAZZ OP HET PODIUM

### TRANSITION FESTIVAL

#### Datum en plaats:

9 maart 2024,  
TivoliVredenburg, Utrecht.

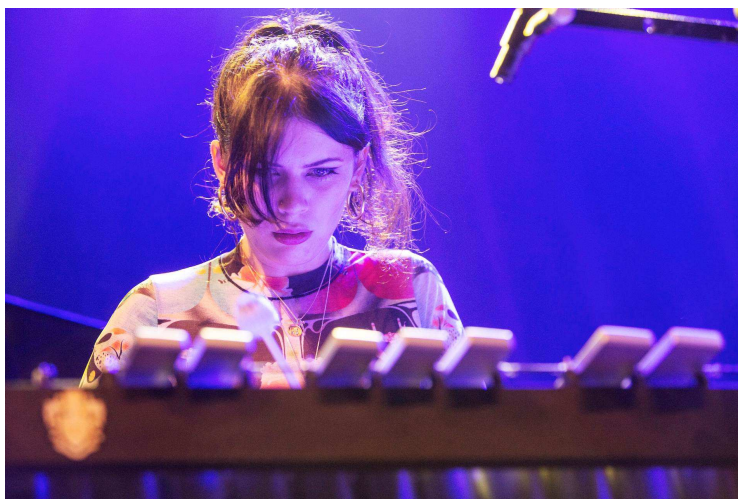
**Al vanaf de start van Transition Jazz in 2016 was het festival populair en inmiddels staat het stevig op de kaart van Nederlandse jazzevenementen. Met een mooi programma en verrassende debutanten, was de zevende editie zeer geslaagd. Grote namen en oudgedienden ontbraken niet. Debutanten zoals het Philipp Rüttgers Trio, NAUSYQA, PEAX, FLUX en 100% Cottone speelden zich goed in de kijker. Het was niet verwonderlijk dat veel musici zich in woord en gebaar nadrukkelijk verbonden met vrede, toenadering en harmonie. Het kwam ook tot uiting in de sfeer van hun muziek.**

Het gros van de acts was gericht op verkenning van nieuwe wegen en allianties. Artiesten richten zich steeds meer op het passeren van muzikale grenzen. In de 22 concerten was niettemin veel muziek te horen die nog duidelijk wortelt in de traditie van de jazz. De jazzstaalkaart blijft daardoor groeien.

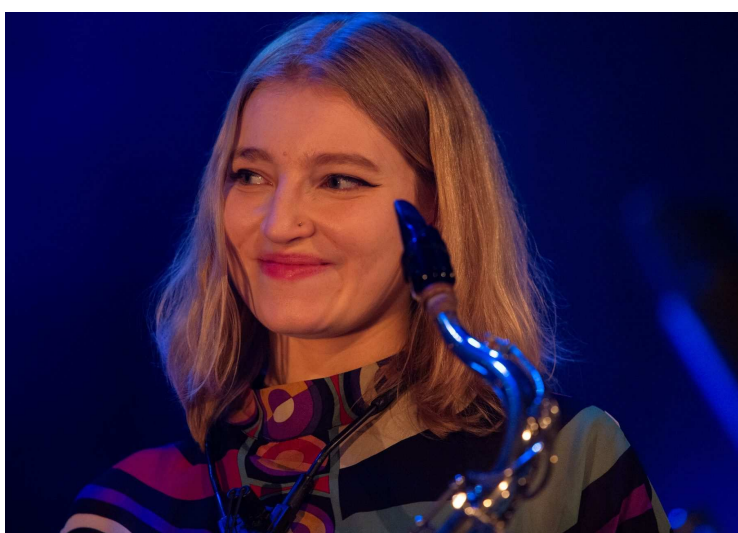
Dit jaar werkte de festivalorganisatie nauw samen met belangenvereniging BiMpro. Dat resulteerde op Internationale Vrouwendag, vrijdag 8 maart, tot het programma 'Transition to Equality', met 's middags een conferentie over genderongelijkheid in de jazz en 's avonds het eerste jazzfestival waar alleen vrouwen optraden. Op het Transition Festival zelf, 9 maart, was de scheve verhouding tussen mannelijke en vrouwelijke jazzmusici duidelijk zichtbaar. Daar stond tegenover dat er jonge vrouwen debuteerden die grote indruk maakten.

Zo oogstte het Amsterdam Art Orchestra onder leiding van saxofonist en componist **Marike van Dijk** bewondering. Haar Ensemble is een en al creatieve energie. Alle oren waren gespitst bij het fraai gepolijste muzikale spectrum.

[vervolg in de rechterkolom...](#)



Sasha Berliner. (Foto: Joke Schot)



Emma Rawicz. (Foto: Joke Schot)



Marike van Dijk voor haar Art Orchestra. (Foto: Joke Schot)

De muziek van trompettist en componist **Matthew Halsall** beleef je als zweven boven heuvels en wuivende boomtoppen. De blazers dreven op een fluïde bedding van Fender Rhodes, ijle snaren, belletjes, chimes (klankpijppjes), duimpiano en tsjilpende vogels.

[vervolg op de volgende pagina links...](#)

Trompettist **Keyon Harrold** werkte mee aan talloze projecten van grote sterren. Onder eigen naam creëert hij epische muziek die beweegt tussen lyriek en energieke improvisatie. Muziek die is gepimpt met technieken uit de moderne R&B, funk en pop, maar onmiskenbaar blijft geworteld in blues en gospel. Deze band produceert romantiek met stevige rafelranden.

Het geraffineerde pianospel van pianist **Christian Sands** maakt hem al op jonge leeftijd tot een virtuoos. Hij loopt daar niet mee te koop, maar laat ons op een speelse manier delen in zijn eigen plezier. Als dertienjarige kwam hij in contact met Dave Brubeck, die hij adoreert en daarom hier een eerbetoon bracht. Wij mogen ons gelukkig prijzen met deze godenzoon van de jazzpiano, wiens spel is verheven boven de tijd.

Een korte blik in de overvolle zaal Pandora leerde dat de Gentse formatie **John Ghost** tijd nam om hun muziek te ontvouwen. Akoestische klanken werden voorzichtig gedompeld in elektronica, wat leidde tot betoverende muziek. De coole 'grooves' smaakten naar meer.

De gelegenhedsformatie **Chris Cheek** (sax), Mark Haanstra (bas), Jamie Peet (drums) en Rembrandt Frerichs (piano) pakte goed uit. Gezien de naam en faam van de heren, was het niet verwonderlijk dat er interessante voor-elk-wat-wilsmuziek werd gemaakt. In royale improvisaties klonk een progressieve mix van lyriek en drama. Af en toe ontstond een sound die aan The Crusaders deed denken. Een blijvertje?

De Amerikaanse vibrafoniste **Sasha Berliner** is een veelbelovend talent op een instrument dat vaak wordt ingezet als smaakmaker. Bij haar klinkt de vibrafon in volle glorie. Sasha benadert haar instrument zonder sentiment. Ondanks haar stevige inzet, blijft haar spel lichtvoetig. Aan haar zijde stond de Deense pianist Rasmus Sorensen, die al even fascinerend spel laat horen.

Bij saxofoniste **Emma Rawicz** staat ijver beslist in haar woordenboek. Na intensieve muziekstudies, klinkt deze 21-jarige al tamelijk gerijpt. Haar brein lijkt gevuld met rijke inzichten over hoe te spelen en aan te sluiten bij de jazzcafé. Emma speelt vol overgave en lijkt te zijn begonnen aan een uitdagende reis.

[vervolg in de rechterkolom...](#)



Chris Cheek. (Foto: Joke Schot)



Avishai Cohen. (Foto: Joke Schot).

De avant-garde jazz van het Lux Quartet, dat wordt geleid door pianiste **Myra Melford** en drumster **Allison Miller**, getuigt van poëzie en avontuur. De natuur is een belangrijke inspiratiebron voor de musici. Het kwartet laat zich inspireren door de buitenomgeving. De muziek van Melford en Miller is een vrijmoedige fusie van gecomponeerde delen en improvisaties.

[vervolg op de volgende pagina links...](#)



Festivals dwingen helaas tot het maken van harde keuzes. Omdat ik hem toch geregeld zie, beluisterde ik het kwartet van de Israëliische trompettist **Avishai Cohen** daarom maar gedeeltelijk. Erg jammer, want van diverse kanten vernam ik dat hij een indrukwekkend concert gaf. Hij speelde nieuwe muziek, geschreven na de aanval van Hamas op Israël op 7 oktober 2023, waarin hij uiting gaf aan de gebeurtenissen die onder zijn huid kropen. Huiveringwekkend is zijn bewerking van het tweede deel uit het beroemde pianoconcert van Maurice Ravel. Alleen stilte kan beklemmender of mooier zijn. (tip: beluister de oorspronkelijke versie in een uitvoering van Martha Argerich en Claudio Abbado, 1967).

In de 'wonderlijke' samenwerking tussen het **Terence Blanchard** E-Collective en het Turtle Island Quartet, stal dit onweerstaanbare strijkkwartet de show. Het speelde een lange suite, die een hoogtepunt van het festival was. Het publiek keek roerloos naar het schouwspel van de dansende strijkkwasten, waar de vonken vanaf spatten. Voor lezers die het fenomeen strijkkwartet niet kennen; haal die achterstand met dit Quartet in! Na dit sensationele intermezzo verslapt de aandacht voor de met elektronica overgoten fusie van Blanchard.

Meer dan vijftig jaar geleden maakte **Bobo Stenson** zijn eerste plaatopname. De Zweedse pianist is nu bijna tachtig jaar oud en maakt nog steeds nieuwe albums. Zijn muziek knispert zachtjes en is wars van vertoon. Hij opende zijn concert met 'Spring'. Stenson lijkt onsterfelijk en zijn muziek is zeer aangenaam om te beluisteren, maar beklijft niet in het gewoel van een festival.

In de grote zaal werd uitsmijter Kamaal Williams vervangen door een 'etherisch' concert van saxofoniste **Laura Misch**. Erg druk werd het daar niet meer, dus was er genoeg ruimte op de vloer om de sfeervolle meditatieve muziek liggend te ondergaan.

Ik kijk al weer uit naar het Transition Festival 2025. Het is erg leuk om elkaar als muzikkliefhebbers in het vroege voorjaar te ontmoeten in een groot theatergebouw waar het zonlicht van alle kanten binnenvalt. En waar nieuwe muziek wordt opgediend.

**Roland Huguenin**

**Heeft u jazznieuws?**  
**Stuur het ons: [jazzflits@gmail.com](mailto:jazzflits@gmail.com).**



Terence Blanchard. (Foto: Joke Schot)



Keyon Harrold. (Foto: Joke Schot)



Sun-Mi Hong bij het Philippe Rüttgers Trio. (Foto: Joke Schot)

## SPRANGERS, BERLINER C.S.

### Bezetting:

Kika Sprangers (sopraan- en altsax),  
Sasha Berliner (vibrafoon),  
Bárður Reinert Poulsen (contrabas),  
Simon Olderskog Albertsen (drums).

### Datum en plaats:

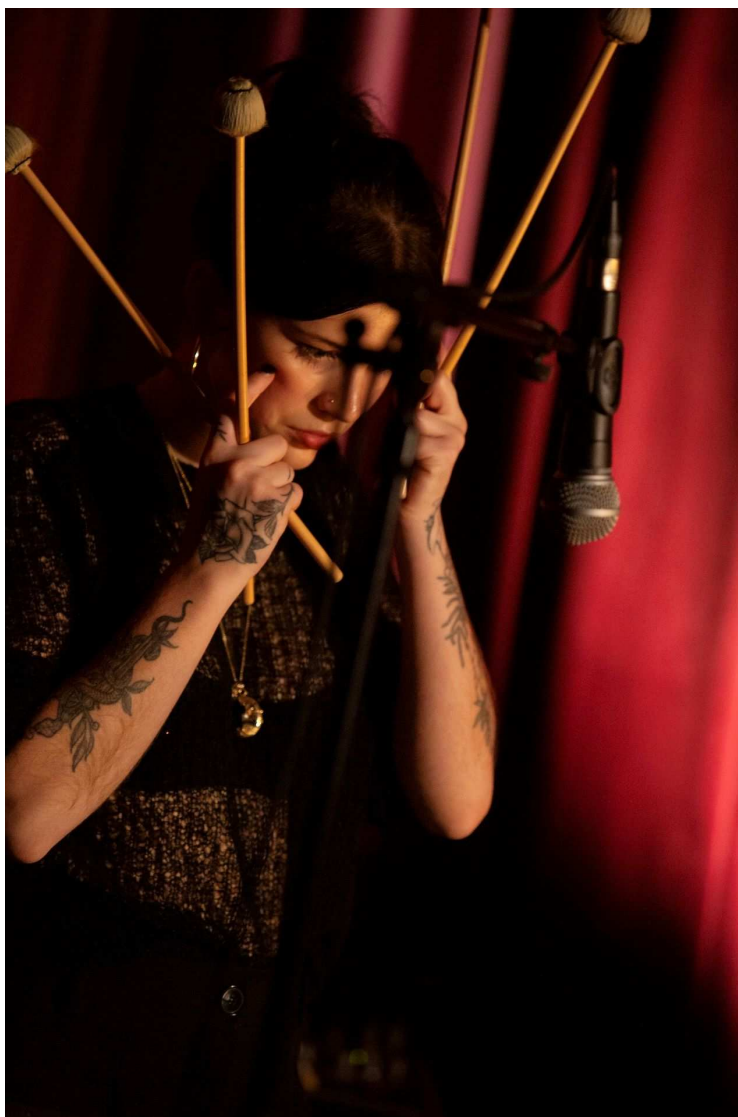
11 maart 2024  
Batavierhuis, Rotterdam.

Een bevoorrecht groepje toehoorders bevond zich 11 maart in het goede gezelschap van de gelegenheidsformatie 'New York/Norway/Netherlands: Kika Sprangers x Sasha Berliner x Bárður Reinert Poulsen x Simon Olderskog Albertsen'. Mooier kan een maandagavond niet zijn. Het concert ontstond op initiatief van Bárður en Simon – beiden actief in WAKO en het Espen Berg Trio – die in 2019 samen met Kika Sprangers een tour door China maakten. De Amerikaanse vibrafoniste Sasha Berliner was speciaal voor deze avond uitgenodigd. Ze creëerde met vier mallets een intrigerend klankweefsel dat elk moment van kleur veranderde. Haar geluid voegde een vederlichte 'touch' toe aan de open en wat droge klank van Sprangers' altsaxofoon.

De muziek was onbevangen en intens. Op het repertoire stonden standards en andere stukken die ze graag samen wilden spelen. Mooie en soms ook dromerige nummers als 'Onmo' (Kenny Wheeler), 'Punjab' (Joe Henderson), 'What is this thing called love' (Cole Porter) en 'Mirage' (Kika Sprangers). Betoverend was 'The worst person in the world' van Sasha Berliner. Een gelijknamige Noorse tragikomedie uit 2021 leverde haar hiervoor de inspiratie. De weemoedigheid deed denken aan 'In a sentimental mood' en bracht een dromerige sfeer teweeg.

Het publiek genoot van deze jonge muzikanten, die elkaar zonder competitiedrang meenamen in een prachtig spel van melodie en improvisatie, binnen losjes geaccentueerde kaders van bas en drums.

**Roland Huguenin**



Sasha Berliner. (Foto: Joke Schot)



Simon Olderskog Albertsen. (Foto: Joke Schot)



## VARIA

### Leden Brussels Jazz Orchestra geven les op 'Summerschool' bigband

Van 22 tot en met 28 juli organiseren de Halewynstichting en het Brussels Jazz Orchestra (BJO) andermaal een 'Summerschool' bigband. BJO-coaches Jeroen Van Malderen, Kurt Van Herck, Bart De Nolf, Dieter Limbourg, Toni Vitacolonna, Dree Peremans & Carlo Nardoza tonen de deelnemers gedurende die week alle hoeken van de wereld van bigband. De week vindt plaats in Destelheide, Dworp. De organisatoren hopen met de cursus 'de continuïteit van bigband in het muzieklandschap' te bevorderen en 'de bekendheid van het genre te vergroten'. Wie nog niet eerder heeft deelgenomen aan deze bigbandcursus, kan pas inschrijven na een auditie.

**Meer info:** [info@halewynstichting.be](mailto:info@halewynstichting.be).



Suzan Veneman. (Foto: Joke Schot)

### John Engels en Suzan Veneman bij Jazzy Huiskamers Den Bosch

Onder anderen het John Engels Trio en trompettiste Suzan Veneman zijn 9 mei te gast op het huiskamerfestival Jazzy Huiskamers in Den Bosch. Dit jaar zijn er in tien huiskamers veertig verschillende optredens. Ook gitarist Anton Goudsmit komt, evenals het duo Gijs Idema & Anna Serierse. Suzan Veneman speelt met Ellister van der Molen en Daan Kleijn in een bezetting van twee trompetten met gitaar. De bezoeker bepaalt zelf naar welke huiskamers en artiesten hij of zij gaat. De huiskamers zijn geopend van 13.00 tot 18.00 uur. De organisatie maakt de route een paar dagen voor het evenement bekend.

**Meer info:** [www.jazzyhuiskamers.nl](http://www.jazzyhuiskamers.nl)



Jim Beard in 2013. (Foto: Moosicus Press)

## OVERLEDEN

### Jim Beard, 4 maart 2024 (63)

Bespeler van het keyboard; werkte samen met Dave Liebman, Mike Stern, de gebroeders Brecker, John McLaughlin, Pat Metheny, Bob Berg en anderen, kortom: allen in de fusion-sfeer. Ook te horen op eigen albums.

### Bill Ramsay, 3 maart 2024 (95)

Saxofonist, vooral op bariton, omgeving Seattle. Geen solist, maar bij tijden lid van bands als die van Count Basie, Benny Goodman, Les Brown, Maynard Ferguson en meer, zonder daar opnamen mee te maken. Een recent album, uit 1997, is dat van zijn band en medeleider Milt Kleeb (en tevens veteraan) met saxofoon-solist Peter Christlieb. (n.b. niet te verwarren met zanger Bill Ramsey die veel in Duitsland optrad).

### Georg Riedel, 25 februari 2024 (90)

Zweedse bassist en cellist, geboren in Tsjechië. Was vanaf 1953 een vooraanstaande musicus in de Zweedse scene, speelde met alle groten: Lars Gullin, Arne Domnerus etc. Samen met trompettist Jan Allan en pianist Bengt Hallberg in Trio Tromba. Componeerde, ook voor kinderen (zie ook het IM in Jazzflits 415).

### Ole Molin, 24 februari 2024 (87)

Deense gitarist. Maakte jaren deel uit van de Radioens Big Band, begeleidde buitenlandse gasten.

### Gary Morgan, 31 januari 2024 (85)

Canadese baritonsaxofonist en basklarinetist, ook bekwaam op fluit, geboren in Santiago, Chili, overleden in New York. Werkte met de Boss Brass van Rob McConnell, met fluitist-altist Moe Koffman en de band van Ron Collier. Zijn eigen band: Pan Americana!

**JJM**

## ERIC'S HARDBOP-ARCHIEF

### ROB MADNA (DEEL 2) (1931–2003)

**Drummer Eric Ineke speelde vanaf medio 1968 in diverse combinaties met pianist Rob Madna. In twee delen kijkt hij terug op die tijd. In de vorige Jazzflits kwam de periode 1968 tot en met 1977 ter sprake. In dit tweede deel pakken we de draad weer op in de jaren tachtig.**

In **1983** kreeg Rob Madna weer de kriebels en begon hij een nieuw trio met Harry Emmerly en mijzelf. Daarmee maakten we het jaar daarop een opname voor het NCRV-programma 'Jazztime' van Harm Mobach, waarin Rob al zijn hippe registers opentrok op Fenderpiano, synthesizer, piano en flügelhorn. Al spoedig kreeg **Piet Noordijk** lucht van ons. Naast zijn vaste job als 'lead' alt-saxofonist bij het Metropole Orkest wilde Piet weer wat regelmatig jazz gaan spelen met een nieuw eigen kwartet en daarvoor lijfde hij het hele Rob Madna trio in.

In datzelfde jaar, **1984**, werd in samenwerking met Rob een orkest geformeerd door saxofonist Albert Beltman en trombonist Paul Woesthuis om als project de arrangementen van Thad Jones te gaan instuderen. Het idee was om op een gegeven moment Thad Jones als gastdirigent uit te nodigen. De basis van het orkest waren het trio van Rob en de hele saxofoonsectie van het voormalige repetitieorkest van Rob. En die saxofoonsectie was niet gering met Albert Beltman, Toon Roos, Hans Meydam, Ab Schaap en Max Boeree. Daarnaast was er nog een geweldige kopersectie met onder anderen Jarmo Hoogendijk, Jan Hollander en Joan Reinders. Helaas konden we Thad Jones niet meer vragen omdat hij ernstig ziek werd en overleed. Maar het orkest bleef wel bestaan en aangezien het voor Rob niet zo prettig was om en het orkest te leiden en piano te spelen kwam hij op het idee om zijn goede vriend Jerry van Rooyen te vragen om eens een avondje langs te komen bij onze repetities in Hilversum. Jerry was laaiend enthousiast en zei dat het orkest eigenlijk een vaste dirigent zou moeten hebben. Het hele orkest beaamde volmondig dat hij dat vanaf dat moment zou moeten zijn. Dat luidde het bestaan van het **Dutch Jazz Orchestra** in.

[vervolg in de rechterkolom...](#)



Affiche uit medio jaren tachtig voor een optreden bij de Jazzboerderij van Max Teawhistle in Den Oever. (Archief Eric Ineke)

Zowel Jerry als Rob brachten hun eigen arrangementen in en met een mix van de muziek van Thad Jones was het een feest om met dit orkest te spelen. Er werd een televisie-special van het orkest opgenomen met als gastsolisten Ack van Rooyen en Ferdinand Povel. Op YouTube zijn daar fragmenten van te zien.

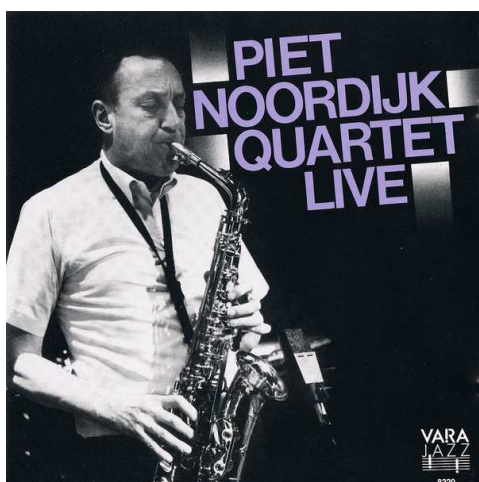
**Bekijk en beluister hier het nummer 'On the scene':**  
<https://tinyurl.com/23e4x8n5>

Ook traden we regelmatig op in Nick Vollebregt's Jazzcafe in Laren. Dat waren onvergetelijke optredens. Het Dutch jazz Orchestra was in die tijd een echt jazzorkest. Terugkijkend was het de mooiste en beste periode van de band. Ik herinner mij nog een optreden in de Singer Concertzaal in Laren in **1987** met saxofonist Phil Woods als gast. Voor de pauze speelden Rob, Harry Emmerly en ik met Phil Woods in kwartetbezetting. Zowel Phil als Rob speelden als duivels. Het optreden is opgenomen door de NOS-radio.

Nog een hoogtepunt dat jaar was een optreden met trompettist **Freddie Hubbard** in De Tor in Enschede. Hubbard was hier voor een televisie-opname met het Metropole Orkest samen met ons aller Jarmo Hoogendijk. Peter Huijts, de helaas overleden toenmalige programmeur van De Tor, werkte in die tijd ook vaak als roadmanager in dienst van concertorganisator Wim Wigt. Daardoor kende hij Hubbard heel erg goed en die was [vervolg op de volgende pagina linksboven...](#)



altijd heel blij met hem. Hij beloofde Peter om een keer op te treden in De Tor als het zo eens uitkwam, mits hij voor een goede ritmesectie kon zorgen. Dit was een perfect getimed moment. Peter belde Rob Madna of hij met zijn trio deze taak op zich wilde nemen en die zei onmiddellijk ja! Als extra gast werd tenorsaxofonist Sal Nistico aan ons toegevoegd. Het werd een avond om nooit te vergeten en ik denk wel een van de hoogtepunten in het bestaan van deze historische club. Die was tot de nok toe gevuld toen we binnenkwamen. Tijdens de eerste set met Sal kwam Hubbard binnen om met veel genoegen naar ons te luisteren. In de pauze werden we aan hem voorgesteld en hij bleek in zeer goede 'spirits'. Het eerste stuk na de pauze met Hubbard was meteen helemaal raak, hij speelde vijftien chorussen op Monks 'Rhythm-a-ning' en ging helemaal uit zijn dak. Het werd een waar feest voor ons allemaal. Na een tweede pauze werd in een opperbeste stemming de derde set ingezet. Inmiddels had ook tenorsaxofonist Teddy Edwards zich bij ons gevoegd, die logeerde toevallig bij Peter Huijts. Toen was het feest compleet. Het concert eindigde in de kleine uurtjes van de nacht. Freddie Hubbard complimenteerde de ritmesectie en fluisterde in mijn oor dat mijn spel hem aan Pete La Roca deed denken, waarna er prachtige verhalen volgden over La Roca, Elvin Jones en Tony Williams. Dat zijn verhalen uit de eerste hand en de mooiste. Hubbard bestelde nog een cognac en pas in het holst van de nacht, geteisterd door een flinke storm, gingen we richting de Randstad. Het was een fantastische avond.



Piet Noordijk, Rob Madna, Harry Emmery en Eric Ineke, 'Live' (Vara Jazz 8220).  
[vervolg in de rechterkolom...](#)



De hoes van een een cd-box van het Dutch Jazz Orchestra.

Met het kwartet van **Piet Noordijk** werd het steeds drukker en Piet vond het tijd om een cd op te nemen. Dat gebeurde op 2 april **1988** in De Boerderij in Huizen. We gaven daar een concert dat voor de Vara-radio werd geproduceerd door Aad Bos en Co de Kloet jr. Het is als live-album uitgebracht op het toenmalige VARA Jazz-label. Het is de enige cd-opname van het Piet Noordijk Kwartet met Rob Madna. De volgorde van de stukken werd bij het mixen bepaald door Rob, die alle stukken kwalificeerde met een cijfer. De Victor Young-standard 'Stella by starlight' kreeg het cijfer negen en deze uitvoering in  $\frac{3}{4}$ -maat werd de opening van de cd. Naar aanleiding van die opname werd een maand later een televisieregistratie gemaakt van een Bimhuis-optreden van het kwartet. Rob was daar in grootse vorm en gelukkig staan er twee stukken op YouTube. Helaas wordt 'Autumn leaves' midden in de fantastische pianosolo van Rob afgebroken. Van een optreden van het kwartet op het North Sea Jazz Festival is gelukkig nog een videoband bewaard gebleven.

**Bekijk en beluister hier 'Autumn leaves' in het Bimhuis:**  
<https://tinyurl.com/4xrtayzz>

Ook **Ack van Rooyen** lijfde in die periode het trio in voor twee optredens op het Jazzfestival in Stuttgart. Het eerste met gitarist Eef Albers en het tweede, een jaar later, met Toon Roos. Het concert met Toon Roos is nog uitgezonden door de Duitse televisie. Helaas werden al die optredens en het heen-en-weer gereis Rob te veel. Ze waren lastig te combineren met zijn lessen aan het Conservatorium in Hilversum en later in Amsterdam. Piet Noordijk en Rob Madna waren een unieke combinatie. Rob kon Piet in toom houden, want die had er vaak een handje van om op het publiek te gaan spelen. Door het overwicht van Rob steeg Piet vaak boven zichzelf uit. Maar uiteindelijk nam Rob toch de beslissing om even een time-out te hebben en stopte hij bij het kwartet van Piet en bij het Dutch Jazz Orchestra (DJO). Rob was het er helemaal mee eens dat Rob van Bavel hem ging vervangen, zowel bij Piet als bij het DJO. In **1994** namen we met het DJO onder leiding van Jerry van Rooyen nog een prachtige dubbel-cd op met Rob als solist op piano. Jerry schreef ook alle arrangementen voor 'On The Scene'. Tenorsaxofonist Toon Roos kreeg naast Rob een prominente sololrol. Naast de sessie met [vervolg op de volgende pagina in de rechterkolom...](#)

## ALBUMS ERIC INEKE-ROB MADNA

### 1 I Got It Bad And That Ain't Good

Rob Madna Trio  
Omega records 555058  
Atelier Sawano AS002  
(Japanse heruitgave)

### 2 Broadcast Business '76

Rob Madna Trio feat. Ferdinand Povel  
Daybreak DB CHR 75162

### 3 Live

Piet Noordijk Quartet  
Vara Jazz 8220

### 4 On The Scene

Jerry van Rooyen  
& The Dutch Jazz Orchestra  
Timeless CDSJP394



### 5 En Blanc Et Noir

Rob Madna  
Daybreak DB CHR75095  
Solid CDSOL-46938  
(heruitgave)

**Beluister dit album hier:**

<https://tinyurl.com/bdfed7rv>

### 6 Live At The Cafe Hopper

Ferdinand Povel & The Rob Madna Trio  
Daybreak DB CHR75370  
Solid CDSOL-46918  
(heruitgave)

**Beluister dit album hier:**

<https://tinyurl.com/bdfrdvfv>

### 7 Meets The Tenor Players

Eric Ineke  
Dit verzamelalbum bevat een track van het Rob Madna Trio met Lucky Thompson: 'Let there be life, love and laughter'  
Daybreak DBCHR73226

### 8 Plays The Music Of Rob Madna

The Dutch Jazz Orchestra  
(disc 5 van de 5-cd-box)  
Challenge. CHR75267

**PS** Op zijn blog Jazzwax besteedde Marc Myers in 2021 nog aandacht aan Rob Madna. Myers' verhaal is hier te lezen: <https://tinyurl.com/2ym34w5v>.



Rob Madna, Harry Emmery en Eric Ineke (vlnr) tijdens een televisie-opname van het Piet Noordijk Kwartet in 1988 in het Bimhuis, Amsterdam. (Foto: Archief Eric Ineke)

het orkest nam Rob nog een aantal stukken in triobezetting op met bassist Frans van der Hoeven en een gedeelde drumplek voor de door mij zeer gewaardeerde Belgische collega Dré Pallemaerts en mijzelf. Deze hele productie werd uitgebracht onder de titel 'Update'.

De rest van de jaren negentig had ik nog veel contact met Rob. Hij speelde zelfs nog een keer een hele avond mee op flügelhorn in de Hopper in Antwerpen. Dat was met het toenmalige trio van Wolfert Brederode, waar ik lid van was.

Rond 2000 werd Rob benaderd door Fred Dubiez voor een trio-opname voor zijn toenmalige Daybreak-label in de serie 'En Blanc et Noir'. Rob nam de uitnodiging aan en vroeg bassist Marius Beets en mij om hem te begeleiden. Het album werd live geregistreerd. Eerst tijdens een radio-opname op 23 januari 2000 in studio CNM in Hilversum. En later dat jaar, op 22 oktober, tijdens een tweede radio-opname op dezelfde locatie, maar dan met tenorsaxofonist Ferdinand Povel als gastsolist. Beide opnamen werden samengevoegd en uitgebracht op cd.

Op 31 mei 2000 traden we met Ferdinand op in een bomvolle Hopper in Antwerpen, met Ferdinand in topvorm en prachtig begeleid door Rob. Gelukkig werd dit optreden zeer goed opgenomen. We konden toen niet bevroeden dat Rob drie jaar later ineens zou komen te overlijden. Een longontsteking werd hem fataal. Toen producer Fred Dubiez de opnamen uit de Hopper enige tijd later nog eens goed beluisterde kwam hij tot de conclusie dat deze opnamen een passend eerbetoon zouden zijn aan Rob. In samenspraak met Astrid zijn weduwe, Ferdinand, Marius en ik werden de opnamen in 2006 uitgebracht op het Daybreak-label onder de titel: 'Live At Cafe Hopper, Ferdinand Povel And The Rob Madna Trio'. Dat kwartet in deze bezetting was zo relaxed en swingend en had nog zoveel potentie. Jammer dat we niet vaker hebben kunnen optreden. Gelukkig zijn de opnamen die we hebben gemaakt allemaal gedocumenteerd. Het waren tevens de laatste keren dat ik met Rob heb gespeeld. Rob Madna was jazz, voor tweehonderd procent. We missen hem allemaal, als mens en als musicus.

### Eric Ineke

Eric Ineke is drummer. Sinds 2006 is hij leider van de Eric Ineke JazzXpress. Voor de Concertzender maakt Ineke het maandelijkse programma House of Hard Bop. Het programma is na uitzending terug te luisteren op de website van de Concertzender.



## Internationale Vrouwendag TRANSITION TO EQUALITY

Op 8 maart, de internationale Vrouwendag, vond op initiatief van belangenvereniging BiMpro de tweede editie plaats van het evenement NL Women in Jazz. Onder de noemer 'transition to equality' streek het aan de vooravond van het Transition Festival neer in TivoliVredenburg, Utrecht. Het middagprogramma omvatte een aantal panelgesprekken met mensen uit de jazz-, impro- en worldscene. Het geheel stond onder leiding van BiMpro-voorzitter Fleurine. Op de valreep konden we in de vorige Jazzflits een impressie van de middag plaatsen (op pagina 1). De foto's hiernaast, had u nog van ons te goed.

## Internationale Vrouwendag JAZZ WOMEN TO THE FORE

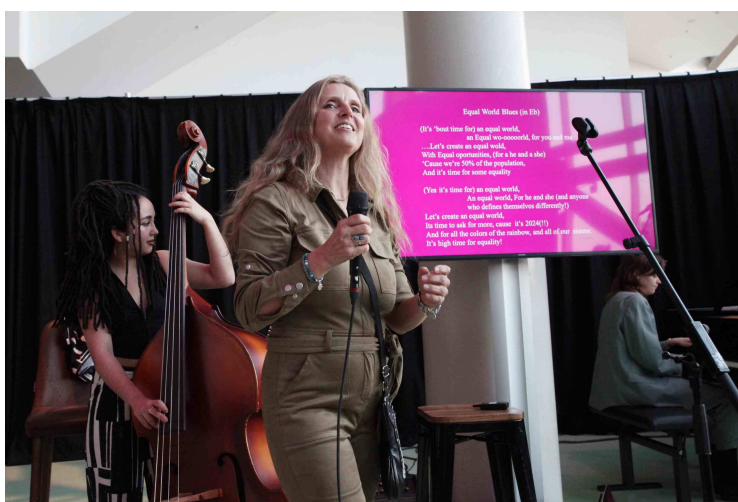


Onder het motto 'Giant Steps: Women to the Fore' hebben acht Europese jazzmedia ter gelegenheid van de Internationale Vrouwendag (8 maart) een portret gemaakt van een vrouwelijke jazzmusicus uit het eigen land. Vervolgens zijn deze onderling uitgewisseld, zodat de portretten, vertaald en wel, in acht landen te lezen zijn. De Belgische website Jazzhalo sprak met saxofoniste Marjan Van Rompay; Citizen Jazz (Frankrijk) met tubaspeelster Fanny Meteier; JazzMania (België) met saxofoniste Alejandra Borzyk; Giornale della Musica (Italië) met drummer Evita Polidoro; Donos Kulturalny (Polen) met saxofoniste Matylda Gerber; Jazz-fun (Duitsland) met zangeres Miriam Ast; London Jazz News (GB) met saxofoniste Asha Parkinson; en In&Out Jazz (Spanje) met bassiste Alejandra López.

**Alle portretten zijn hier te vinden:**  
<https://tinyurl.com/2zpkzpe8>



Het panel 'Women in Jazz Bookings' met vlnr Susanna van Canon (artiestenboekter), Jennie Duif (Jazz Orchestra of the Concertgebouw), Maaïke Teunissen (programmeur BREBL) en Pieter Schoonderwoerd (VNJJ) (Foto: Joke Schot)



Fleurine gaat de zaal voor in de 'Equal world blues': 'It's time to ask for more, 'cause it's 2024' (Foto: Joke Schot).



Fleurine en gitariste Ella Zirina. (Foto: Joke Schot)

## Internationale Vrouwendag LEADING WOMEN IN JAZZ

Ter gelegenheid van Internationale Vrouwendag 2024 waren op uitnodiging van bondspresident **Frank-Walter Steinmeier** ongeveer 150 vrouwen uit de Duitse jazzscene, de politiek, de media en het bedrijfsleven bijeen voor een 'Leading Women in Jazz'-concert in zijn ambtswoning, het Berlijnse Bellevue Palace. Drie door vrouwen geleide formaties traden op: het **Luise Volkmann Quartet**, het **Anke Helfrich Trio** en het **Lisa Wulff Quartet**. Steinmeier verwelkomde de aanwezigen met een toespraak over de positie van vrouwelijke jazzmusici, die we hier grotendeels publiceren: "Vrouwen hebben de moderne jazz verder ontwikkeld en tegelijkertijd gezorgd voor meer gelijkheid, in de scene en in de samenleving als geheel", zo stelde hij onder meer.

**Frank-Walter Steinmeier:** "Vanaf het begin hebben vrouwen een belangrijke rol gespeeld in de geschiedenis van de jazz: als zangers en instrumentalisten, als bandleiders, componisten en arrangeurs. Dit is vooral opmerkelijk omdat het voor hen dubbel zo moeilijk was om voor zichzelf te gelden als jazzmuzikanten. Net als veel mannelijke collega's moesten ze zich vaak verdedigen tegen racisme, klassenarrogantie of politieke onderdrukking, maar moesten ze tegelijkertijd altijd strijden tegen seksistische vooroordelen en vrouwenhaat - niet in de laatste plaats in de jazzscene zelf. Omdat deze scene decennialang een mannelijk domein was. Veel vroege jazzbands volgden een 'volledigmannelijk-beleid' en accepteerden over het algemeen geen vrouwen. Vrouwen traden vooral op als zangers en pianisten; andere instrumenten werden als 'onvrouwelijk' beschouwd en werden hun vaak ontzegd. Bovenal hielden mannen in de jazzwereld lange tijd vast aan het oude vooroordeel dat vrouwen van nature niet creatief waren en niet konden componeren of improviseren. Nog in 1967 vatte een Amerikaanse jazzcriticus deze houding in één zin samen: 'Alleen God kan een boom maken,' schreef hij, 'en alleen mannen kunnen goede jazz spelen.' Het was dit dreunende en zelfvoldaan klinkende geluid van het patriërchaat waar jazzvrouwen lange tijd tegen moesten zingen, spelen en componeren.  
[vervolg in de rechterkolom...](#)



Pianiste Anke Helfrich. (Foto: Rolf Steinberger)

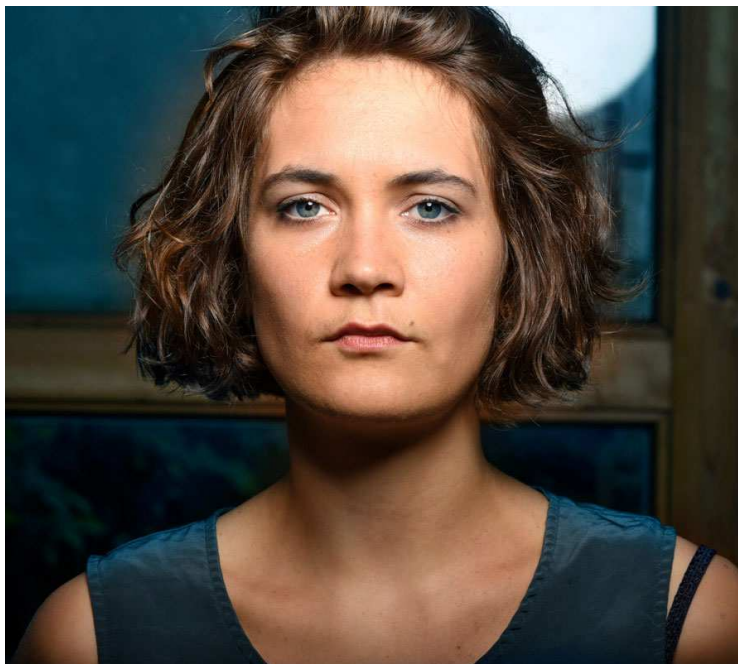
Veel vrouwelijke jazzmuzikanten werden belachelijk gemaakt, artistiek en economisch uitgebuit door hun mannelijke collega's. Ze werden uit de schijnwerpers geduwd, weggehouden van grote podia en invloedrijke posities, gereduceerd tot hun uiterlijk, ondergedompeld in twijfel aan zichzelf. Een flink aantal heeft te maken gehad met seksuele intimidatie of geweld. En toch zijn vrouwen er altijd in geslaagd zich te laten gelden in de jazzwereld - met hun talent en vaardigheden, met hun moed, hun vastberadenheid en hun enthousiasme voor muziek. Ze hebben de moderne jazz verder ontwikkeld en tegelijkertijd gezorgd voor meer gelijkheid, in de scene en in de samenleving als geheel.

Tot op de dag van vandaag hebben veel van deze vrouwelijke muzikanten niet de aandacht gekregen die ze verdienen - ook al omdat het lange tijd vooral mannen waren die platencontracten beslisten, het podiumprogramma bepaalden of jazz schreven en beoordeelden. Ook vandaag de dag zijn er concertverslagen waarin het kapsel van de pianiste een belangrijker rol speelt dan haar muziek. En zelfs vandaag de dag vind je nog artikelen over de jazzgeschiedenis waarin vrouwen compleet genegeerd worden. Het is dus de hoogste tijd om nog meer licht te laten schijnen op de leidende vrouwen van de scene hier in het Bellevue Jazz Palace. Ik ben blij dat er vanavond drie fantastische bandleiders en hun ensembles voor ons spelen - uiteraard hun eigen muziek, maar ook een stuk van een vrouwelijk rolmodel: **Luise Volkmann** ontmoet Lil Hardin Armstrong, **Anke Helfrich** ontmoet Mary Lou Williams, Lisa-Rebecca Wulff op Carla Bley.  
[vervolg op de volgende pagina linksboven...](#)



In de VS werden pianisten en componisten als Lil Hardin en Mary Lou Williams pioniers van de moderne jazz. Muzikanten als trompettist Valaida Snow maakten al vroeg duidelijk dat virtuositeit niet iets voor mannen was. Zangers als Billie Holiday en Ella Fitzgerald veroverden de wereld met hun stemmen. Tijdens de Weimarrepubliek lieten artiesten als Josephine Baker en Rosa Goldstein, alias Peggy Stone, Berlijn niet alleen dansen. Tijdens het nationaal-socialisme kwamen 'swinggirls' moedig in opstand tegen het voorgeschreven tempo. Na de Tweede Wereldoorlog begonnen latere sterren als pianiste Jutta Hipp hun carrière in de jazzclubs van de Amerikaanse soldaten, en in de DDR lieten jazzgrootheden als Ruth Hohmann zich niet van hun pad afbrengen door een verbod op optreden en de medewerkers van de Stasi. Steeds meer jazzvrouwen leefden nu wat Bessie Smith in 1925 al had gezongen: 'I ain't goes no second fiddle; I'm used to play lead'. Als pioniers en rolmodellen hebben ze er allemaal aan bijgedragen dat de Duitse jazzwereld nu vrouwelijker is dan ooit tevoren. Het aandeel vrouwen onder de professionele jazzmuzikanten is de afgelopen jaren toegenomen tot ruim een kwart. Bij het Federal Jazz Orchestra is elk derde lid een vrouw. We hebben niet alleen uitstekende zangers en pianisten, maar ook geweldige en bekroonde saxofonisten, bassisten en drummers. Jazzvrouwen geven les aan Duitse muziekuniversiteiten, leiden jazzfestivals en bekleden leidinggevende posities in clubs en verenigingen. En toch is het in de jazzwereld net als in vrijwel alle delen van onze samenleving hetzelfde: we hebben veel vooruitgang geboekt op het gebied van gelijkheid en gendergelijkheid, maar we zijn nog lang niet bij het bereiken van ons doel.

Het aantal vrouwelijke leden in de bigbands van de publieke omroep is nog steeds op één hand te tellen. Vrouwelijke jazzmuzikanten zijn nog steeds ondervertegenwoordigd in jury's en commissies. Gemiddeld verdienen zij nog steeds ongeveer een kwart minder dan hun mannelijke collega's. Nog steeds ervaren ze aanstootgevende grappen of opmerkingen in de repetitieruimte of op het podium – en er zijn nog steeds mannelijke collega's die zich weinig bewust zijn van het probleem van seksisme en vrouwenhaat. Daarom is en blijft het belangrijk dat vrouwen machtsmisbruik, [vervolg in de rechterkolom...](#)



Saxofoniste Luise Volkmann. (Foto: Jürgen Volkmann)

ongelijkheid en onrecht onder de aandacht brengen en opkomen voor hun rechten – in de jazzscene en in de samenleving als geheel. Daarom is en blijft het belangrijk dat mannen hen steunen. En daarom hebben we meer zichtbare en hoorbare leidende vrouwen nodig, niet alleen in de jazz, maar overall in de cultuur, het bedrijfsleven, de samenleving en de politiek.

Onze drie bandleiders en hun ensembles vertegenwoordigen een nieuwe, diverse en kosmopolitische jazzrepubliek Duitsland. Zij vertegenwoordigen een muzikaal samenzijn waarbij het belangrijk is dat ieder individu als mens wordt gezien en als muzikant wordt gehoord. Ik denk dat vooral de muzikale conversatie van de free jazz behoorlijk dicht in de buurt komt van het ideaal van onze democratische samenleving. Je ontmoet elkaar op een open podium, deelt ideeën, luistert naar anderen, raakt betrokken bij verschillende verhalen, temperamenten, stemmen en timbres en voelt je als individu thuis in het ensemble. Alles is in beweging, maar je kunt compromissen vinden, spanningen oplossen, samen nieuwe dingen creëren in een voortdurend geven en nemen, omdat je vertrouwen hebt in jezelf, anderen vertrouwt en elkaar respecteert. Of, in de heerlijk laconieke woorden van Carla Bley: 'Je probeert met elkaar overweg te kunnen en samen iets te doen.' Ik denk dat we deze houding vandaag de dag nodig hebben, niet alleen op het jazzpodium, maar in de samenleving als geheel. Het allerbelangrijkste, zeggen jazzmuzikanten, is luisteren. En dat is precies wat wij nu willen doen. Ik kijk uit naar onze 'leading women' en hun bands en wens ons allemaal een prachtige jazzavond!"

## FESTIVAL APRIL

### JAZZ OUT FEST

**Roermond, Maastricht, Heerlen**  
**5, 10, 20 april 2024**

(<https://jazzoutfest.com/>)

**Met:** Tank and The Bangas & Metropole orkest, Shakatak, Next Ape, Fringe Orchestra Ft. Kika Sprangers en ELLIOT (winnaar van de Maastricht Jazz Award 2024).

**Heeft u jazznieuws? Stuur het ons:** [jazzflits@gmail.com](mailto:jazzflits@gmail.com).

## JAZZ OP DE RADIO

### HANS HOGENDOORNS 'ZEGELLAK'

Op 12 maart jl. droeg Hans Hogendoorn (76) zijn functie als 'stem' van het dagelijkse radioprogramma 'Met het oog op morgen' aan zijn opvolgster Hanneke de Jonge over. Maar Hogendoorn is veel meer dan alleen 'de stem'. Hij is al ruim vijftig jaar op de landelijke radio te horen. Zijn nationale debuut maakte hij als Hans ten Hooge bij zeezender Radio Noordzee Internationaal. Tegenwoordig is hij wekelijks te horen op 40Up Radio en NH Gooi met zijn 'Zegellak'. Daarin draait hij ook jazz, in combinatie met andere genres. Elvis en Sonny Rollins gaan in het programma hand in hand. Zijn inspiratiebron? 'Willem Duys', zo onthulde hij ons.

"Ik vind het leuk om heel diverse muziek te laten horen", vertelt Hans Hogendoorn. "Dat deed Willem Duys indertijd ook op zondagmorgen in zijn programma 'Muziekmozaïek' bij de Avro. Die draaide van alles door elkaar en zorgde dan met zijn stem dat het bij elkaar paste. Mij lukt dat ook af en toe, soms wat beter en soms wat minder."

Al op Radio Noordzee viel begin jaren zeventig zijn eigenzinnige smaak op. Hans Hogendoorn presenteerde onder meer het programma 'Driemaster', dat op werkdagen om 16.00 uur live vanaf het zendschip de Mebo II werd uitgezonden. Zich echt muzikaal uitleven deed hij in zijn eigen zondagochtendprogramma. "Er is zoveel. Ik ben gek op Motown, The Beatles en ook Franstalig vind ik prachtig. In 'Zegellak' laat ik af en toe ook iets Grieks horen."

Hogendoorns muzikale eetlust werd in zijn tienertijd gewekt door de komst van de Britse zeezenders Caroline en London. Dat was in 1964. Hij werd een fanatiek radioluisteraar: "Radio Caroline was echt een breekpunt. De Engelse zeezenders draaiden van alles. Wat betreft [vervolg in de rechterkolom...](#)



grote Amerikaanse orkesten werd ik ineens gegrepen door 'Route 66' van Nelson Riddle. Dat was denk ik een 'tune' op Caroline. De plaat lag bij T. Vilders, een platenzaak onder hotel Slotania bij Plein 40-45 in Amsterdam Slotermeer, en daar kocht ik 'm. Vandaar uit kreeg ik steeds meer belangstelling voor de prachtige orkestrale, Amerikaanse dingen." Een van de verkopers bij Vilders reikte hem van alles aan: "Moet je dit eens horen en dit is ook leuk, zei hij dan."

Zo ontwikkelde Hogendoorns muzieksmaak zich geleidelijk. Dat proces kwam in een stroomversnelling toen hij in 1971 een baan als discjockey bij Radio Noordzee Internationaal kreeg. Zijn programma's kwamen niet van band uit de studio in Bussum, zoals de programma's van bijvoorbeeld Ferry Maat, maar Hogendoorn presenteerde live vanaf het zendschip voor de Scheveningse kust. Op het schip bevond zich een discotheek met honderden elpees en singles. Die waren aan boord gebracht toen het in 1970 als zeezender werd uitgerust. Hogendoorn: "Ze stonden in het rek in het ruim waar de studio's waren. In de presentatiestudio lag een stapeltje met de laatste hits en die werden veel [vervolg op de volgende pagina linksboven...](#)



gedraaid. Maar we mochten doen wat we wilden en draaiden ook dingen uit het rek. Ik luisterde heel veel af en dacht soms 'leuk om dat te laten horen' en vaak ook 'hé, dat is wel aardig voor een tune of een jingle.'" Zo stuitte hij bijvoorbeeld op Quincy Jones' 'Lalo bossa nova', dat werd gebruikt als opener van elke nieuwe uitzenddag van Radio Noordzee. En 'Guess what' van Phil Woods en het Chris Swansen Orchestra dat hij als tune voor 'Driemaster' koos. 'Pontieo' van Woody Herman klonk als 'filler' in dat programma.

### Elvis Presley en Sonny Rollins gaan in 'Zegellak' hand in hand

Hogendoorns muzieksmaak is sindsdien niet ingrijpend gewijzigd. In zijn programma 'Zegellak', dat hij sinds jaar en dag wekelijks maakt en dat tegenwoordig via NH Gooi op zondagavond in de ether te beluisteren is, toont hij zich nog altijd een muzikale veelvraat. Ook jazz staat op zijn menu: Sonny Rollins met een grote bezetting, de Kenny Clarke-Francy Bolland Big Band, Lionel Hampton, Erskine Hawkins, Woody Herman; Hogendoorn draait ze allemaal. Zijn levenslange liefde voor orkestrale muziek spreekt hieruit. Maar ook jazz in kleine bezetting komt in het programma langs: Miles Davis ('Seven Steps To Heaven'), Toots Thielemans, Thelonious Monk, Bobby McFerrin of Billie Holiday. De jazz gaat bij Hogendoorn hand in hand met andere muzieksoorten: "Ik probeer in 'Zegellak' een goede combinatie van muziek te vinden. Soms zet ik iets vooraf in de 'playlist', maar merk ik gaandeweg dat het toch niet zo goed achter het vorige nummer past en dat iets anders er beter achteraan gaat, dan verander ik dat. Soms kan het misschien botsen als je ineens een stuk jazz hoort, maar heel vaak gaat het prima, zeker als het wat langzaam en ingetogen begint en dan losbarst." Voor de jazz in zijn programma geldt overigens hetzelfde als voor de andere muziek die Hogendoorn uitzoekt: "De muziek moet wat te zeggen hebben. Het moet iets zijn wat je meteen grijpt." Waar de programmatitel 'Zegellak' vandaan komt? Het is een eerbetoon aan de gelijknamige mallotige professor die figureert in een reeks kinderboeken die Daan Zonderland eind jaren vijftig schreef...

**Hans van Eeden**

'Zegellak' is de klok rond terug te luisteren via <https://tinyurl.com/ynhexn8k>'.

## JAZZ IN BEELD

## RONALD SNIJDERS



Fluitist Ronald Snijders en de band van saxofonist Efraim Trujillo traden op 11 februari jl. in de kerk in Feerwerd (Groningen) voor het eerst samen op. De klok sloeg veel jazzrock. Er werd geput uit het repertoire van Wayne Shorters Weather Report en vooral Chick Corea's Return to Forever. Door met name de bijdrage van Ronald Snijders beklijfde een uitvoering van Freddie Hubbards 'Sun flower'. Bijzonder was verder Trujillo's nummer '100% halal'. Dat is een uitdrukking die in de Marokkaanse gemeenschap van Nederland staat voor heel erg goed, vertelde hij, en dat gold zeker ook voor het nummer. Het concert werd afgesloten met een langzame calypso die de aanwezigen op Surinaamse wijze aan het dansen bracht. Het was een middag met een perfecte combinatie van 'showmanship', muzikaliteit en ook vooral PLEZIER.

**Tekst: Bart Hollebrandse; foto's: Jan Tempel**

**Bezetting:** Ronald Snijders (fluit), Efraim Trujillo (sax), Timothy Blanchet (toetsen), Glenn Gaddum jr. (bas), Yoràn Vroom (drums).

## DISCOGRAFISCHE NOTITIES

### RUDY VAN GELDER (DEEL 2) (1924–2016)

**Rudy Van Gelder was een gerenomeerd Amerikaans geluidstechnicus, gespecialiseerd in jazzopnamen. Hij was de zoon van Nederlandse emigranten. Gedurende een halve eeuw nam hij enkele duizenden platen op. Erik Carrette neemt leven en werk van Van Gelder in twee delen onder de loep. Deel een werd gepubliceerd in Jazzflits 415. Nu volgt deel twee.**

Al in zijn jeugd had Rudy Van Gelder (RVG) interesse voor micro's, amateur-radio's, elektronica, maar ook jazz. Met vrienden bezocht hij het radiostation WCAU in Philadelphia. Ook hoorde hij in de jazzclubs in Manhattan (New York) Roy Eldridge, Billie Holiday, Art Tatum en Coleman Hawkins. Zelf pakte hij de trompet op. Hij kreeg les van Bertram Russell, trompettist bij de band van John Philip Sousa (1854-1932) (al vind ik die naam niet terug bij de tweehonderd muzikanten die ooit bij Sousa speelden). In 1946 haalde RVG een diploma als opticien aan het Pennsylvania College of Optometry in Philadelphia. Over hun oud-leerling schrijft de school 'the man that made jazz sound so hip'. Tot in 1959 had hij een brillenwinkel in Teaneck, New Jersey. De woonkamer van zijn ouderlijk huis in **Hackensack** richtte hij ondertussen in als een huisopnamestudio. Hij kocht alles aan wat hij nodig vond voor het ideale geluid: luidsprekers, platendraaiers, versterkers. Dat wekte interesse. Na zijn dagelijks werk klopten lokale musici aan om 78-toerenplaten op te nemen. Ook jazzmusici die het later zouden maken, wisten de weg naar Rudy Van Gelder te vinden: Tony Fruscella, Gerry Mulligan, Lee Konitz, Warne Marsh, Zoot Sims en Phil Urso. Die originele studio is nu afgebroken. [vervolg in de rechterkolom...](#)



Rudy Van Gelder (midden) in 1976 met twee leden van het Roger Dawson Septet. (Foto: Wikipedia)

Even terugrijpen naar Jazzflits 409 (18 december 2023), daarin schreef ik over saxofonist Gil Mellé. Producer Gus Statiras (1922-2004) kende de capaciteiten van RVG. Die had op 16 februari 1952 vier nummers opgenomen met het septet van trompettist Tony Fruscella, waarbij Herb Geller (altsax), Phil Urso (tenorsax) en Gene Allen (baritonsax) (Xanadu 172). Statiras wilde een plaat maken met tenorsaxofonist Gil Mellé. Die koos voor zijn eerste plaat goede 'sidemen': Eddie Bert (trombone), Joe Manning (vibrafoon), George Wallington (piano), Red Mitchell (bas) en Max Roach (drums). Voor het album van Mellé deed Statiras in Hackensack, NJ een beroep op geluidstechnicus Rudy Van Gelder. Het was de bedoeling om vier opgenomen nummers van maart 1952 uit te brengen op Statiras' Triumph-label. Maar dat lukte niet. Mellé introduceerde dan RVG bij de Duitse emigrant Alfred Lion (1908-1987), die de opnames op zijn label Blue Note uitbracht. Van Gelder werkte met 'tapes'. Zegt Alfred Lion met zijn Duits accent: 'Vas ist das, tapes?'. Nochtans gebruikten de Duitsers voor de speeches van de Führer tapes of geluidsbanden op hun AEG-Magnetophon. [vervolg op de volgende pagina linksboven...](#)



In 1935 ontwikkelde AEG (de Allgemeine Elektrizitäts Gesellschaft) de eerste bandopnemer voor hoogwaardige geluidsopnamen. Jack Mullin (1913-1999), majoor in het Amerikaanse leger, bestudeerde de radiotechnieken van de Nazi's. In Bad Nauheim bezocht hij in 1943 een door de Amerikanen veroverde Duitse radiozender. Mullin bracht technieken en radio-onderdelen mee naar Hollywood. Interessant in dit verband is de documentaire 'Sound Man: WWII to MP3' uit 2006.

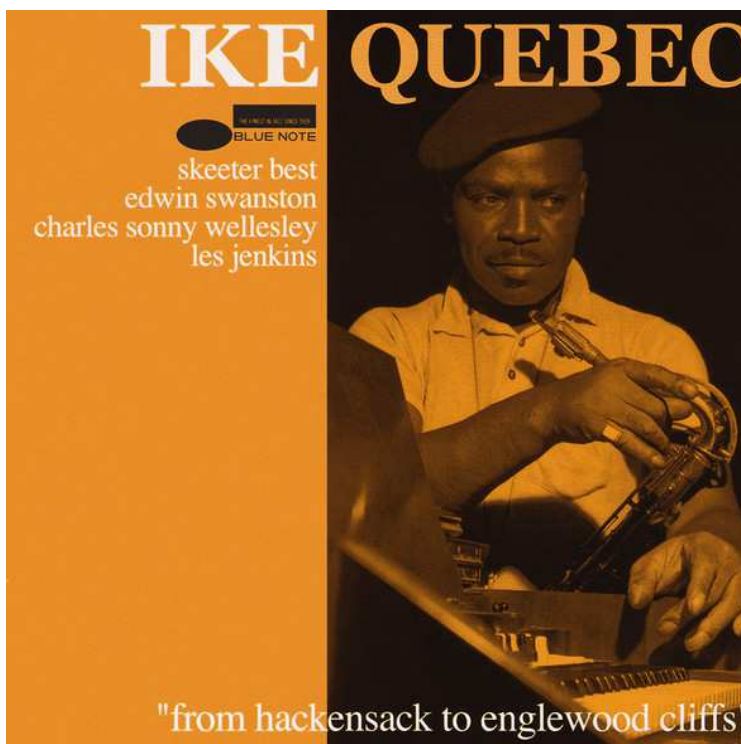
Vanaf 1959 wordt Van Gelder voltijds opnametechnicus, niet alleen in zijn studio, maar soms ook op locatie, bijvoorbeeld in clubs als Birdland, de Village Vanguard of At The Half Note. In juli van dat jaar verhuist hij van zijn huisstudio in de Prospect Avenue in Hackensack naar een daarvoor speciaal gebouwd complex in **Englewood Cliffs**, een half uurtje autorijden naar New York. Voor het ontwerp van zijn nieuwe studio deed RVG een beroep op het architectenbureau van Frank Lloyd Wright (1867-1959) en medewerker David Henken. Wright is een klassieker, die het Guggenheim Museum bouwde naast het Central Park in New York. Het behoort tot het Unesco Wereld Erfgoed. Jazzjournalist Ira Gitler is lovend over de sfeer die RVG's nieuwe muziektempel uitstraalt.

[De laatste sessie in Hackensack \(1 juli 1959\) en de eerste in Englewood Cliffs \(20 juli 1959\) was met saxofonist Ike Quebec \(1918-1963\). Vandaar het album 'From Hackensack to Englewood Cliffs' \(Blue Note 66083\).](#)

Van Gelder blonk uit in nauwgezetheid. In de studio mocht niet worden gegeten, gedronken of gerookt. Binnentreden moest op schone schoenen. Ook had hij liever dat er geen foto's werden genomen. Gebeurde dat toch, dan verplaatste hij zijn microfoons. Hij hield van geheimzinnigheid uit vrees voor bedrijfsspionage door collega's.

Onder geen beding mocht iemand zijn microfoons aanraken of verplaatsen. Hij gebruikte steeds handschoenen uit respect voor zijn dure materiaal. Op 29 mei 1969 was gitarist George Benson met producer Creed Taylor bij RVG voor de opnamen van het album 'Tell It Like It Is'. Fluitist Bobby Porcelli zette de microfoon iets hoger of lager. RVG reageerde onmiddellijk furieus: 'Don't touch my microphone. Do I pick up your flute?'

[vervolg in de rechterkolom...](#)



Ike Quebecs Blue Note-album 'From Hackensack To Englewood Cliffs' markeerde de verhuizing van de RVG-studio in juli 1959.

Begin jaren zeventig was RVG huisingenieur bij Creed Taylor en zijn CTI-label. In november 1974 werd 'Mister Magic' van saxofonist Grover Washington Jr. opgenomen. In april 1975 werd de mega-hit 'What a difference a day makes' van zangeres Esther Phillips en gitarist Joe Beck opgenomen. Eind jaren negentig werden in de RVG-studio's sessies opgenomen voor de geluidsfilm voor de Japanse reeks 'Cowboy Bebop'.

**Luister hier naar 'Mister Magic' van Grover Washington:**  
<https://tinyurl.com/2yeentav>

Vanaf 1999 hield RVG zich vooral bezig met de omzetting van zijn analoge Blue Note-opnamen voor de digitale RVG Edition Series. Dit gebeurde in samenwerking met re-issue producer Michael Cuscuna (°1949), medestichter van Mosaic Records. Het initiatief werd in 1998 gelanceerd door Toshiba-EMI in Japan. In 2005 werd 'Blue Note Perfect Takes' uitgebracht met tien favoriete nummers uit die RVG-series. Acht nummers bij RVG opgenomen in 1959-1966, twee van elders uit 1949-1951 (Blue Note Records 75438).

Van Gelder werkte ook voor Prestige Records en Savoy. Bob Weinstock (1928-2006) was meer tolerant en ontspannen dan Blue Note-eigenaar Lion. Voor zijn Prestige Records kon RVG soms eens experimenteren, wat hij niet durfde bij Alfred Lion. Lion kon vervolgens wel de vruchten plukken van nieuwe vondsten. Weinstock was in 1999 vol lof over RVG: hij was een aanwinst, berekende faire prijzen, was op alles voorbereid, en leverde geen tijdverlies op. 'He was a genius when it came to recording', aldus Weinstock. Voor Prestige nam Miles Davis in april 1954 met zijn All Stars het album 'Walkin' op in Hackensack. Op 11 mei en 26 oktober 1956 nodigde Weinstock het Miles Davis Quintet uit in diezelfde studio. De opnamen zijn uitgebracht op Prestige in de reeks 'Cookin', 'Relaxin', 'Workin' en 'Steamin' with the Miles Davis Quintet'.

[vervolg op de volgende pagina linksboven...](#)



Hoewel RVG een prominente naam had weigerden sommigen bij hem op te nemen. Charlie Mingus verklaarde eens in 1960 aan Leonard Feather: "RVG tries to change people's tones'. That's why I never go to him, he ruined my bass sound".

Schrijver Stanley Crouch, in februari 2007 in een gesprek met pianist Ethan Iverson (°1973), beweert dat RVG de klank veranderde bij Coltrane's sessies voor Impulse!: "Coltrane's tone was much darker and thicker than the sound on those Impulse! records engineered by Rudy Van Gelder." Op 9 december 1964 nam Coltrane bij RVG zijn 'A Love Supreme' op voor producer Bob Thiele.

Sommige critici hadden het moeilijk met de wijze waarop RVG een piano opnam. In zijn studio stond een kleine Steinway. Maar pianist Billy Taylor sprak met lof over RVG, hoe hij met engelengeduld de juiste opstelling van de apparatuur zocht. En producer Ozzie Cadena (1924-2008) nodigde voor Savoy Records in de zomer van 1956 Hank Jones uit bij RVG, nog steeds in Hackensack, voor 'Have You Met Hank Jones', een solo-piano sessie ook uitgebracht als 'Solo Piano' (Savoy MG 12084, nu Fresh Sound 483).

**Luister hier naar 'Solo Piano':**  
<https://tinyurl.com/3r7p65w4>

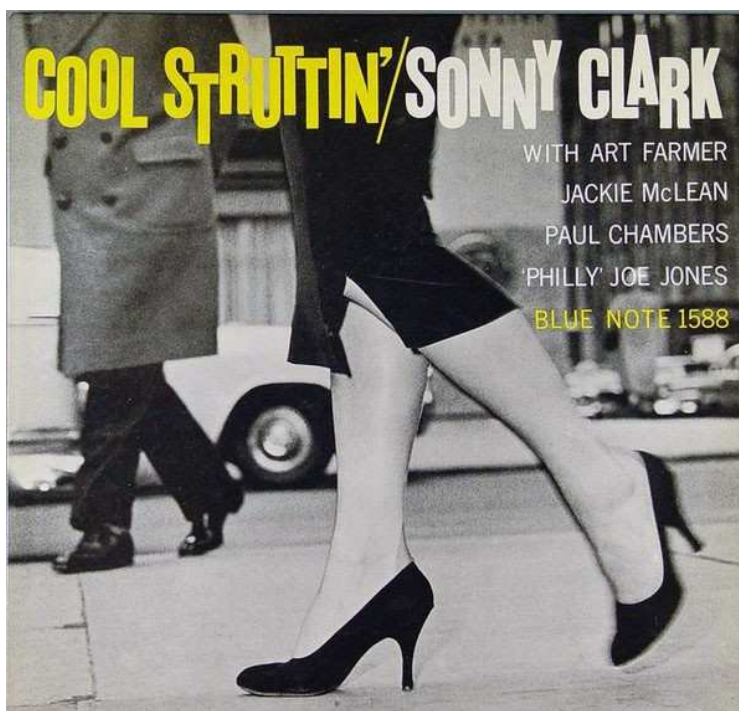
Pianist Andrew Hill (1931-2007) nam in zeven maanden tijd vijf pianoplaten op bij RVG: 'Black Fire' (8-9 november 1963), 'Smokestack' (13 augustus 1963), 'Judgment' (8 januari 1964), 'Point Of Departure' (21 maart 1964) en 'Andrew III' (25 juni 1964). Zo slecht kon het toch niet zijn, zou je denken.

Rudy Van Gelder kreeg heel wat onderscheidingen en eretitels. In juli 2004 kreeg hij de Bird Award als Special Appreciation, uitgereikt tijdens het North Sea Jazz Festival in Den Haag.

Op zaterdag 14 november 2020 startte een live stream vanuit de RVG studio in Englewood Cliffs. Projectleider was Don Sickler. Een All Star Quartet rond bassist Ron Carter en saxofonist Joe Lovano speelde een eerbetoon aan saxofonist Hank Mobley. Op 13 november 1960 had Mobley daar zijn 'Roll Call' opgenomen.

#### **Erik Carrette**

De auteur dankt Roelof Etten, Frederik Goossens, Paul Westby, Marc van den Hoof, Danny Grissett, Jerry Teekens, Max Bolleman, Jeroen de Valk, Jay Anderson en Ria Wigt.



#### **ENKELE KLASSIEKE BLUE NOTE'S UIT DE RVG-STUDIO**

##### **HACKENSACK**

- 14.03.1955 – Jon Eardley Quintet, Hey There, Jon Eardley
- 8, 11.04.1955 – George Lewis and His New Orleans Stompers (een bijna vergeten album!)
- 15.09.1957 – John Coltrane, Blue Train
- 05.01.1958 – **Sonny Clark, Cool Struttin'**
- 09.03.1958 – Cannonball Adderley, Somethin' Else
- 30.10.1958 – Art Blakey and the Jazz Messengers, Moanin'
- 11.06.1959 – Yusel Lateef, The Dreamer

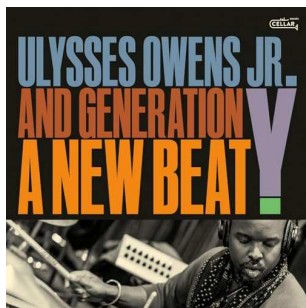
##### **ENGLEWOOD CLIFFS**

- 07.02.1960 – Hank Mobley, Soul Station
- 25.04.1960 – Jimmy Smith, Midnight Special
- 04.06.1960 – Tina Brooks, True Blue
- 21.08.1961 – Freddie Hubbard, Ready For Freddie
- 28.11.1961 – Art Blakey, Buhaina's Delight
- 27.08.1962 – Dexter Gordon, Go!
- 08.01.1963 – Kenny Burrell, Midnight Blue
- 12.01.1963 – Donald Byrd, A New Perspective
- 04.10.1963 – Grant Green, Idle Moments (plus 15 oktober 1963)
- 21.10.1963 – Lee Morgan, The Sidewinder
- 31.10.1963 – Horace Silver, Song For My Father (plus 28 januari en 26 oktober 1964)
- 25.02.1964 – Eric Dolphy, Out To Lunch
- 21.03.1964 – Andrew Hill, Point Of Departure
- 24.12.1964 – Wayne Shorter, Speak No Evil
- 17.03.1965 – Herbie Hancock, Maiden Voyage
- 10.11.1965 – Larry Young, Unity
- 27.01.1966 – Joe Henderson, Mode For Joe
- 03.02.1966 – Wayne Shorter, Adam's Apple (plus 24 februari 1966)
- 19.05.1966 – Cecil Taylor, Unit Structures

[Meer Rudy Van Gelder op de volgende pagina rechts...](#)

## JAZZWEEK TOP DRIE

18 maart 2024



### 1 Ulysses Owens Jr. & Generation Y

A New Beat  
(Cellar Music Group)

### 2 Dave Stryker Trio with Bob Mintzer

Groove Street  
(Strikezone)

### 3 Blue Moods

Swing & Soul  
(Posi-Tone)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; ([www.jazzweek.com](http://www.jazzweek.com)).

## COLOFON

**JAZZFLITS** is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Carrette, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Eric Ineke, Hans Invernizzi, Ralf Jacobs, Peter J. Kortens, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Gijs Ornée, Milan Popov, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Marcel Schikhof, Joke Schot. **Webbeheerder:**

Erik van Doorne, Masters of Media. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op [www.jazzflits.nl](http://www.jazzflits.nl). Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is [jazzflits@gmail.com](mailto:jazzflits@gmail.com). **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

## ANNEX RUDY VAN GELDER



Gitarist Jeanfrancois Prins en trompettist Jeremy Pelt eind juni 2022 in de Rudy Van Gelder Studio bij de opname van het album 'Blue Note Mode'. (Foto's Kasia Idzkovska)

De Brussels gitarist **Jeanfrancois Prins** was de tot nu toe laatste Belg die opnames maakte in de Rudy Van Gelder Studio. Hij deed dat op 22 en 24 juni 2022 met Danny Grissett (piano), Jay Anderson (bas) en E.J. Strickland (drums), en als gasten Jeremy Pelt (trompet) en Jaleel Shaw (altsax). Uit de sessie rolde het album 'Blue Note Mode' dat deze maand bij zijn eigen GAM-label verscheen. In de catalogus van dat label, door Prins in 1991 gestart, staan talrijke platen van Belgische jazzmusici. Ook bevat die enkele albums van de Amerikaanse zangeres Judy Niemack (°1954), met wie Prins tot in 2016 getrouwd was. De release van 'Blue Note Mode' markeert de 85ste verjaardag van het Blue Note-label en de 65ste verjaardag van de Rudy Van Gelder Studio in Englewood Cliffs. Volgens Prins (°1967) studeerde de gitarist Gene Bertoncini (°1937) architectuur bij David Henken, de man die het ontwerp van deze studio maakte. Bertoncini zou ook meegewerkt hebben aan de realisatie van het complex. De tot nu toe laatste Nederlander die een plaat bij Rudy Van Gelder opnam was in 2011 Hammondspeler Rob Mostert ('Englewood Cliffs Sessions'). Hij trad in de voetsporen van The Houdini's, die er op 23 april 1993 'Kickin' In The Frontwidow' vastgelegde (Timeless SJP 405). Dezelfde groep nam op 3 december 1991 zijn 'Headlines In New York' bij Van Gelder op (Timeless SJP 382). **EC**